

Bir Damla Suda Halkalar

Yaşar Özmen

BİR DAMLA SUDA HALKALAR

Yaşar Özmen

Zarafettir

İnceliktir her kırığın evveli

Yaradır sevmek

Merhem söz inceliği.

Yaşam Öykü

1964 yılında Eskişehir'in Mihalıççık ilçesi Kızılborüklü köyünde doğdu. 1985'te Kuleli Askerî Lisesi'ni, 1989'da Kara Harp Okulu Makina Mühendislik bölümünü bitirdi. 2007 yılında Selçuk Üniversitesi'nde Yönetim Organizasyon konusunda yüksek lisans yaptı. 2014 yılına kadar yöneticilik ve bilgi yönetimi konusunda değişik görev yerlerinde çalıştı. TSK'dan 2014 yılında emekli oldu. Bilgi yönetimi, iş sağlığı ve güvenliği, gayrimenkul değerlendirme gibi özel uzmanlık alanlarına sahiptir. 2011 yılından beri sanat bilimi, dil bilimi, resim, öykü, deneme ve özellikle şiir üzerine çalışmalar yapmaktadır.

Yayımlanan Kitapları:

Bir Damla Suda Halkalar, şiir kitabı, 2018, Temren Yayınları.

Saf Sanattan İnsana, Şiir Çözümleme Tekniği ve Şiir Eleştirisi, sanat çözümlemesine yönelik kuramsal kitap, 2018, Trend Yayınları.

Umut Bekler Bizi, Görsel-Sayısal Şiir Kitabı, Mayıs 2020, (e-kitap)

İmgelem-İmge-İmgelem, (Denemeler-1) (e-kitap) Vedat Günyol 2020 yılı 4. Deneme Yarışması Seçici Kurul Özel Ödülü, Mayıs 2020

Şiir/Sanat Çözümlemesi (Denemeler-2) (e-kitap) Mayıs 2020, Homeros Edebiyat Ödülleri 2020 Bir Şiiri İnceleme dalında "Turgut Uyar'ın ÜÇYÜZBİN Şirinin İncelenmesi" üçüncülük ödülü alan inceleme bu kitaba alınmıştır.

Sanatsal Denemeler (Denemeler-3) (e-kitap) Mart 2021

UMUT isimli şiiri, Güncel Sanat 11. Kaygusuz Abdal Seçici Kurul Özel ödülüne uygun görülmüştür.

ŞİİR SARNICI (E- DERGİ)'nin, kurucusu, editörü ve yöneticisidir.

Sardunya Zamanı Şiir Seçkisi, Türk Dünyası Şiir Seçkisi, Şiir Kalbimizde Şiir Seçkisi ve Nar Öykü/Şiir Seçkisinde yer almıştır. Deneme, makale, öykü ve şiirleri, yazın dergileri ile diğer yayın ortamında yayımlanmaktadır.

İÇİNDEKİLER

Ön(s)öz.....	5
Bir Damla Suda Halkalar.....	13
Güneş Yüküm.....	14
Kilim.....	16
Soma Karası.....	18
Meryemler.....	19
Yazılım.....	20
Kara Kent Sivas.....	21
Korku.....	23
Kuyu mu Derin, Zincir mi Daha Kısa aslından?.....	24
Ay.....	25
Duraklar Durmak İçin Değil	26
Avrasya	27
Kopuş	28
Bölük Eylül	29
Yağmur Çağırılım	30
Büyüdükçe Bir Daha Kırılıyor	31
Anlar	32
Ertelenmiş Düşler.....	33
Kovan	34
Öreke	35
Ayrışa Ayrışa	36
Kadeh	37
Bazen	38
Anne	40
Egemenin Egemeni.....	41
Yosun Kokusu	43
Renk Körü (Düzyazı şiir)	44
Gün Tüneli	45
Öfkem Linç Bekçisi	46
İnce Kadın.....	47
Eflatun Laleler	48
İzmir Destanı.....	50
Hangi Kadınlardır.....	53
Alçak Gönüllü.....	54
Kefen Bezi.....	57

Tezgâhtar.....	58
Sar Anıları İçimdeki Alevlere	59
Kirkit.....	61
Bir Orman Gibi.....	62
Buzdağı.....	63
Körfez.....	64
Sevişelim Bu Akşam.....	65
Kanca.....	67
Pazar	68
Çelişki.....	69
Susmaksa En Ağır İşim	70
Zıbın.....	71
Damla.....	72
Edilgen Kimliğim.....	73
Halayık.....	74
Saltanat Kayığı.....	76
Sen Sensen.....	77
Saplantı.....	78
Özlem.....	79
İnsan Olmanın Ağırlığı.....	80
İkilem.....	81
İnsan Ölüme Daha Dayanıklısıdır Uyurken.....	82
Unutulmaz Güzel İnsanlar.....	83
Bostanbozumu.....	84
Değirmen.....	85
Hepsi Aynı Tenin Teridir.....	86
Limit.....	87
Mengene.....	88
Körfezi İçen Kadın.....	89
Ten Kokusu.....	90
Varsayımsal Yargı.....	91
Postmodern Demokrat.....	92
Sözcükler.....	93
Yitik Gezinler.....	94
Yangın.....	95
Köylü Kızı.....	96
Küllenen Anka.....	98
Şiir Dili.....	99

BİRİNCİ SAYISAL SÜRÜM İÇİN ÖNSÖZ

Salgın, tüm dengeleri ve planları alt üst etti. Yaşamsal gereklilikler, her geçen gün bir gün daha sonrasına ertelenmeye başladı. Yapılması gereken işler, çığ gibi büyüyüp gitti. Salgının ucunda umut verici bir durum pek görünmüyor.

Alışacağız böyle yaşamaya. İnsanın, insandan kaçışını yaşadığımız bir zaman dilimi. Kapandık evlere ve kendi kabuğumuza... Zamanı değerlendirmek, kendimizi geliştirmek için okuyup yazmalıyız hazır başka yapacak şeyimiz yokken.

Salgın sırasında anladım ki yazmak veya kitap çıkarmak değil asıl sorun. Asıl sorun okura kitabınızın ulaşmasıdır. Yazdığımız ve basılan kitaplarımızın okura ulaşmadığını daha doğrusu okur, her kitaba para ödemekte istekli olmadığını açıkça gösteriyor. Birşeyler yapmak istiyorsak bu kitapları okura ulaştırmak zorundayız. Öyleyse bana göre en kısa ve kalıcı çözüm, e-kitap şeklinde yayımlamaktır. İşte bu gerekçeye dayanarak:

Görsel-sayısal şiir kitabım ve ödüllü deneme kitabım dahil olmak üzere üç kitabımı e- kitap olarak yayımladım; diğer basılı ve yeni yazdığım kitapları da e- kitap olarak yayımlayacağım. Artık yayınevi basımevi gibi ara duraklar beni ilgilendirmiyor. Emeğime saygı duyulmadığı ve karşılığını alamadığım sürece, yayınevi ve basımevi de bundan yararlanmasın istiyorum. Bir öğrenci bile kitaplarımı okuyup onun dünyasına biraz olsun katkı sağlayabilmişsem bu, benim için en büyük mutluluktur.

Okuduğunuz kitap, yaşamın gerçekliğinden alınmış ve derinliğine kümelenmiş bir e-şiir kitabıdır. İyi okumalar...

Mart 2021, Saygı ve Sevgilerimle...

ÖN(S)ÖZ

İşte şimdi şiir yalnızdır dostlar; şair yalnızdır şiiriyle. Ne sarayı vardır sığınacak ne güçlü bir koruyucusu ne de tanrısal bir koruyucusu vardır. Tanrılar, yarı tanrılar, krallar, monarşiler, diktalar, önyargılar, ideolojik ve dinsel saplantılar kırdı kırılalı şiir de sanat da yalnızdır sanatçısıyla. Artık sanatın ve şiirin, ideolojilerden, dinlerden ve politik yönelimlerden sipariş almamak gibi bir söyleminin olduğunu biliyoruz. Bu söylemin varlığını duyduğunuzda içinizin serinlediğini duyar gibi oluyorum; sanatın özerkliğini ve birey özgürlüğünün sınırsızlığını içselleştirmiş ve anlamını kavramış kişiler olarak. Ne yazık ki bu söylemin, ne kadar doğru ve uygulanabilir olduğu önemli bir tartışma konusudur çağımızda. Çünkü ideolojik ve dinsel yönelimlerin yanı sıra, Adorno'nun Kültür Endüstrisi tanımlamasıyla sanat ve sanatçının bu özerkliğe, özgürlüğe sahip olmadığını göstermesi ve hâlâ çağımızda artan bir ivme ile gerçeklik kazanması kaçınılmaz bir sonuç olarak karşımızdadır. Sanat, toplam aklın sahip olduğu bilgi birikiminin zihinsel etkinlik vasıtasıyla yarattığı imgelem gücüne dayanıyorsa, sanatsal ve şiirsel yaklaşımlarda bir paradigma değişiminin gereğini artık görmek zorundayız. Aklın ve bilginin, yani insanın sahip olduğu niteliğin, yine insana yönelecek şekilde yansıtılması bağlamında düşünülmesi önemli bir adımdır. İnsanı insana, sistemleri bir başka sistemlere egemen kılma girişimini bir kenara bırakarak yaşamsal hazzın duyumsanabilir olmasına yönelmesi ve bunun sonucu olarak sanatın insanda sevgi, olumlu duygu ve var olma sevincini büyütmesi gereğine inananlardanım. Kısacası sanatın, bununla birlikte şiirin insanın nihai ereğine giden yolda vazgeçilemez bir yoldaşı olmasını temenni edenlerdenim.

Sanat bilimini, yani sanat felsefesi, sanat sosyolojisi, sanat psikolojisi, estetik ile bunların insanla doğrudan ilişkisini kavramadan şiiri anlamak

bence olası görünmüyor. Şiirin rahme düşüp ete kemiğe bürünme süreci, diğer bir söyleyişle imgelem süreci, sanatsal yaratıcılığın ekseninde konumlanır; bu özelliği nedeniyle şiir bütün sanatların merkezinde yer alır. Çünkü şiir, dil, duygu, düş ve düşünce arasındaki ilişkiyi en etkin olarak yine dil vasıtasıyla kullanan bir sanat alanıdır. Bu ilişki aynı zamanda zihinsel yaratıcılığın temel çıkış noktasıdır.

Şiire daha derin anlam yükleyebilmek maksadıyla, yığınla torba kavramlar, ilgisiz benzetmeler ve kimliksiz kişileştirmeler üretilmiştir. Şiirin temelde doğuş ve varoluş felsefesini içselleştirmeden, bilinçlerde net olarak ortaya koymadan, şiir için ne tür torba kavram üretirseniz üretin, nasıl bir yorum getirirseniz getirin, sonuç olarak şiire ulaşmak mümkün olmayacak; şiir dil cambazlığı olarak görülmeye devam edilecektir. Şiir dünyası, inandığını savunma görevi edindiğin, insanı insana egemen kılma ya da insanı kul yapmaya yönelik gayretkeşliğin bir platformu değildir. Çünkü şiir toplumsal bilince ve bu paralelde evrensel bilinç dokusuna eşlik ediyorsa, onunla ağlayıp üzülmüyorsa, estetik kaygısını teskin ediyorsa ve onunla özdeşliğini en yalın şekilde gerçekleştiriyorsa şiirdir. Şiir, insanı yitikliği içinden çekip oyun dünyasına götürüyorsa, duygularının beşiğine yatırıyor, içine kazanmış yaralara değiyorsa, kendinden geçercesine çocukluğuna ve yaşamının varoluş izlerine götürüyorsa şiirdir.

Şiiri diğer sanatlardan ayıran en belirgin özellik, dilde anlamsal, zamansal ve uzamsal hiyerarşiyi kırabilir oluşudur. Bugün modernist ya da çağdaş anlatı dediğimiz ve üzerinde çok tartışılan sınırsız anlatı olanakları düzlemidir bu. Şiirsel anlatılarda kuralsız anlam, uzam ve zamansal yapılandırma, sıra dizimsel ve süre dizimselliği yıkıcı dil kurgusu; çağrışımı zenginleştirerek, düşünsel kıvraklığı sağlayarak ve aklın çeperlerini zorlayarak sanatsal yaratıcılığın yatağını oluşturur. Bugün çoğu yazar ve ozanlarımızın yaptığı gibi dili dizimsel ve şekilsel olarak bozmak ya da yazın kurallarını yok sayarak anlamsal devinimini elinden almak değildir bu söylediğim.

Sanat ve şiirde tutarlılık, bütünlük, anlamlılık gibi şiiri şiir yapan değerleri savunuyorum; ancak bu değerlerin çağdaş sanat anlayışında

kırılabilir, parçalanabilir, zamandan bağımsız ele alınabilir olduğunu da yadsımıyorum. Hatta postmodern ve çağdaş edebiyat anlayışının; tutarlılık, bütünlük, anlamlılık gibi çabaları kırabildiğini, parçaladığını, bunun yerine akıl ve duyguyu sarsıcı, sendeletici, çeldirici çaba içinde olduğunu zaten biliyoruz. Ne var ki bu çaba, şiir ve yazın dünyasında birbiri yanına getirilemeyen anlam, söz ve kural kırıcı biçim oyunlarına dönüştüğünü söyleyebiliriz. Buna benzer anlamsızlık, söz sarhoşluğu ve biçim kırıcılık özentisi, artalan bilgisi yetkin olmayan kalemlerin mürekkebinde boğulmaya mahkumdur. Anlamı, dili, biçimi ve kuralları parçalayarak yenilik üretebilmek, felsefi, sanatsal ve bilimsel derinlik ile yetkinlik gerektirir. Eğer bu yetkinlik ve derinlik yoksa, yani şairin sanatsal ve bilimsel artalan bilgisi yeterli değilse, yazılan şiir okuruyla iletişime geçemeyecek kadar uzakta kalır.

Doğada bulunan tüm canlıların evrimi nasıl döngüsel olarak sürekliliğini koruyorsa zihnin (insan anlağı) evrimi de aynı evrimsel sürekliliğini korumaktadır. İnsan anlağının evrimi de üretilen bilgi varlıkları ve bilgi aktı ile ilgili bir konudur. Sanat ve şiir de bu evrimin birer üyesidir. İster istemez sanat da şiir de evrimleşmek zorundadır; işte asıl sorun da burada başlar. Bugün hâlâ çatışma kültürünün doğurduğu sanat anlayışıyla devam edildiğini, hatta biraz daha ileri giderek taklit edildiğini, adı belli olma ve sıra dışı şiir yazma adına sıradanlığa düşüldüğünü kastetmek istedim bir bakıma. Yani, hâlâ partizan ve ideolojik temelli önyargı, belli kuramlar içine hapsedilmiş düşünce biçimi, inanç güdüleri içinden sıyrılamamış sanatçı kültürü. Dahası, dinsel ve ideolojik temelli yargı ile kültür emperyalizminin kasıtlı olarak moda haline dönüştürdüğü kavramların kıskacı altında süregiden kısır bir döngü.

Günümüz sanatında, oluşturulmuş ırksal, inançsal ve ideolojik kaygılar, kültür emperyalizminin kıskacı, öğrenilmiş ve alışılmış formlar gibi farkında olunmadan veya bilerek hizmet edilen uygulamalar, şiir dünyasında bağnaz bir yaklaşımı doğurduğunu söyleyebiliriz. Daha ileri gidersek, Türk şiirinin öznesinin elinden alındığını, sanatsal içeriğinin

sıradanlaştırıldığını, şiirsel yaratıcılığın temelinde yatan özün ayırdına varılamadığını öne sürebiliriz.

Şiirde dize, sıradan bir tümce ya da söz dizimi değildir; bir dizenin anlamsal bütünlüğü yanında, söz dizimsel bir ayrıcalığı, ses ve anlamın örtüştüğü ezgisel bir eksenidir. Şiirde dizenin dize olmasını sağlayan, duygu ve düşünce dünyasını, diğer bir anlamda okur imgelem olanaklarını harekete geçirebilen, ses ve anlam örgüsüdür. Vurgu, ritim, süre durak ve tonlama gibi sessel eylemlerin sonucu olan ezgi, aynı zamanda şiirdeki anlam ve duygu dünyasını açığa çıkaran taklit edilemez bir duyuyüstü eksendir. Sesin, yani şiirde ses titreşimlerinin insanda yarattığı anlamsal ve duygusal etkiyi başka hiçbir şeyle böylesine kolay bir şekilde yaratmak mümkün değildir. Şiirde estetik değer yaratmak, duygu kozunu yerinde kullanmak ve sanat değerini artırmak istiyorsak, şiirsel ezgi¹'nin oluşturulması önemlidir. Şiiri; öykü, roman ve masaldan ayıran en belirgin özellik, sadece anlatım ya da biçim değildir; sesin anlam ve anlatıma giydirilerek, çağrışım, coşum ve estetik değer üretme gücüdür.

Benim şiire bakışım biraz sıra dışıdır. Şiir sanatını, sanatsal yaratıcılığın çıkış noktası olarak sanatların ekseninde görüyorum. Şiir dili tekniği; dil ve düşünce arasındaki bağıntıyı duygu, algı ve zihni sarsıntıya uğratacak biçimde kullanma girişimidir; şiir dilinin hedefi de budur. Dil ve düşüncenin yarattığı imgelemin toplam araçsal sonucudur şiir. Dil ve düşüncenin özdeşliği, dil ve düşüncenin iç içe dönüşümlü mutlak bağıntısı, zihinsel etkinlik sayesinde imgelem zenginliğini ve yaratıcılığını açığa çıkarır. Şiirse, malzemesi gereği yaratıcılığı tetikleyen bu olguları ilk kaynaktan kullanır.

Bana öyle geliyor ki şiir salt estetik değer üretmeye odaklı değildir ve bununla da yetinmez. Şiir; duyular, duygular ve aklı sarsıntıya uğratma görevi üstlenmiş durumdadır. Bu durum, çağdaş şiirin harekete,

¹ *Şiirsel ezgi, şair tarafından şiirde yatay ve düşey ekseninde şiire özgü oluşturulan, anlam ve anlatım düzenine uygun biçimlenmiş, anlamı yönelten ve okur tarafından parçalarıüstü (ton, ritim, süre, durak, vurgu...) birimler yardımıyla oluşturulan ses düzenliliğidir.*

sınırsızlığa, bilinç ötesi ve fizikötesine yönelmesinin bir sonucudur. Estetik değer üretmek, duysal ve duygusal dünya ile ilişkiye girmektir. Duyular, duygular ile akli sarsıntıya uğratmak ise, algı, bilgi ve kavramlar arası ilişkiye girmek ve şiirsel derin yapıyı oluşturmak demektir. Bir anlamda şiir; görmenin, duymanın, bilmenin ve sezginin en etkin biçimini kullanıyor, bunlara dayanarak estetik tavrı daha da içselleştiriyor demektir.

Türk şiirinin önemli sıkıntılarından birisi, genç nesil tarafından yeterli benimsenmediğidir. Ne yazık ki gençlerin, şiir konusunda donatılmadığını, beklentilerinin gerisinde kaldığını söyleyebiliriz. Bunun yanında şiirin, totaliter bir zihniyetle zamanın çarkları arasında sıradanlaştırıldığını, şiirsel işlevinin ve etkinliğinin yok edildiğini söylemek kanımca abartı değildir. Çok uzağa gitmeye gerek yoktur bu genellemeyi yapmak için. Kitap satış rakamlarına ve dergilerdeki şair söylemlerine bakmak bu genelleme için yeterlidir diye düşünüyorum.

Nazım geçen yüzyılın birinci çeyreğinde “Putları yıkmalıyız” der. Bugün de aynı sözü kullanmak durumundayız. O günün yıkılan putları daha sağlam, güncel ve daha gösterişli varislerini getirip dikmeseydi şiir ve sanatımızın üstüne eğer, sanırım bu sözü tekrar kullanmak zorunda kalmayacaktık. Günümüzde öyle aşılması zor engellerle karşı karşıyayız ki, bugün şiirimizin üstüne dikilen putların öyle kolay yıkılır şeyler olmadığını görebilmek ve okuyabilmek için güncel olaylara hâkim olmak ve bilimsel birikime sahip olmak zorundayız. Bunlar da yetmez; inanç, ekonomi ve ideoloji gibi imgelemi hapsedici, sınırlayıcı ve yönetici etkenlerin dışına çıkabilmeyi başarmak, kavramlar arası hiyerarşiyi çözümleyebilmek gerekir.

Şiir ve insanlık dostları! Yazınsal dünyada çağdaş sanat yaklaşımı belli bir şiirsel ortamı dikte ediyor görünmektedir; oysa puslu bir şiirsel ortamı kucağımıza attığını şimdilik söyleyebiliriz. Bu yaklaşımlar, yenilik budalası, imge kalabalığı, dil cambazlığı, hatta şiirin dil matematiği olduğu yorumlarına yöneltmektedir henüz artalan bilgisi yetersiz şairleri. Dostlar, şiir sanatı dil ve düşün evrenidir, sanatsal yaratıcılığın temel krateridir, imgelem bilgisiyle beslenir duyguyla

tetiklenir, zekayla yorumlanır. Sanatsal yaratıcılık; sevgi, bilgi ve onun sağladığı imgelem düzleminde açığa çıkar. Ne olur bu günkü bilgi birikiminizle dünya şiir tarihindeki kavram ve kuramlara şöyle bir bakınız. Bir kısmının sizin bilginizin gerisinde kaldığını, eskidiğini bir süre sonra göreceksiniz. Sanatın, yaratıcılığın ve sanatta yeniliğin ilk hareket noktası kendine güvendir. Bu güven, sadece ve sadece bilgi ve bilginin mantıksal yorumu ile sağlanabilir.

Sanatsal yaklaşımlar, düşüncüler ve şairler konuya nasıl bakarlarsa baksınlar, ben şiirde kalıcılığı, estetik ve şiirsel değer varlığını, yaşamsal ve vazgeçilemez öğelerin ağır ve felsefi olarak görünüşe taşınmasında buluyorum. Anlamsal derinliğin, okurdaki imgelem uzamını ve şiirdeki lirizmi daha seviyeli oluşturacağına inanıyorum. Dil, düşüncenin nesnel halidir; nasıl düşüncenin sınırı yoksa dilin de sınırı olamaz.

Sonuç olarak şiir ne öz(n)sözlerle ne bildirilerle ne manifestolarla yönlendirilebilecek ne de sanatsal akım ve dönemlerle açıklanabilecek bir sanat dalıdır. Aklın, duyu, duygu, dil ve düşünce yoluyla duyabildiği/görebildiği dünyanın yine aklın olanaklarıyla dilsel olarak görünüşe taşınmasıdır şiir. İnsanın düşünsel dünyası ile düşlemlerini, düşünebildiği-görebildiği-hissedelediği soyut ve somut varlık katmanları ile bütünleştirip estetik dil varlığı olarak ortaya koyabilme işidir. Bunun anlamı, insanın algı ve aklı ile koşut evrimsel bir dinamizme, bilim-teknik-teknoloji ile at başı bir gelişime sahip olması demektir. İşte bu yüzden şiir, diğer sanatlarda olduğu gibi bilimselliğin yanı sıra analitik bir bakış açısı ile yaklaşmayı gerekli kılar.

Şimdi ne dersek diyelim, her şair, görebildiği, duyabildiği, düşünebildiği ve düşleyebildiği kadar şairdir. Şiir ve sanat gördüğünü ortaya koymak değildir; nesne, insan, dünya ve yaşam arasındaki ilişkinin farkındalık yaratacak biçimde anlamlandırılması ve nesnelleştirilmesidir.

Bu devinim, bu bütün, “bir damla suda halkalar” dizesi kitaba ismini veren dizedir. Onun için bu dizenin imge ve imgelem gücünü açmalıyız diye düşünüyorum. İnsan, evren ve yaşam arasındaki devinim bir damla

suyla başlar ve onun yarattığı güçle kocaman halkalar ve halkaların hareketi bizim iki dünyamızı oluşturur. Halkalar içinde en kırılgan olanları da en küçük olanlarıdır. Yani çocukların masumiyeti ve güzelliğine yönelen imge ve imgelem süreci ile devam eder.

Umarım duygusal, duygusal ve düşünsel dünyanız, şiirlerimle biraz olsun duygudaşlık kurar, bellek ve beklentilerinizden şahlanan yansımaları güzellik ve sevgi ile bütünleştirirsiniz. Şiir sevmektir; sevmekse şiirselliktir. Şiir kadar güzel, şiir gibi sevgi örülü kalın. Saygılarımla.

21 Ocak 2018 Narlıdere/İZMİR

BİR DAMLA SUDA HALKALAR

Nerede değilsem o yer daha düşsel
İçimden başka bir kabım mı var
Ya da içine sığamadığım yalnızlığım?
Ne harlı seylan iliklerde yerçekimsiz
Neyi bilmesem o şey kilitsiz mahzen
Şu çocuklar, mimozalar, ah şu mizansen
Rolümse oyunda, unutmak istediğim yere değil.

Şer ilintilere gebe tarazlı kavramlar
Bense sandığım, yine mizansende değil
Elma yarısı, sardunyalar veya bir akasya
Şu klarnet, çocuklar, bu mimari mezar
İçimde kalabalıklar sessiz bir çingirak misal
Gülüşlerimle belgisiz karlar yağar
Sevmekse, şu anlama gönenç değil.

Gülüşler, sevmeler, şu ağlayışlar
Bu görüngü, yekpare bir hüznünde ehil
Alışmak yabancılaşmaya daha yakın
Sevmekse ölümden biraz daha ırağa
Bu devinim, bu bütün, bir damla suda “halkalar”
Ağlamasa bu balalar, olsa umudum doğsa
Ritmik oyunda oyun bozanlığa kefil
Melez mizansende körpe mimozalar.

Şubat 2017 Narlıdere/İZMİR

GÜNEŞ YÜKÜM

Hangi zaman bir Gelibolu olmaya dursam
Kemalyeri'nde kaygılı ağıta uçar gözlerim
Dev dalgalarla kıran kırana gülleler
Bir yıldız daha erken oturur geceye
Seddülbahir'de bir Mavili Anka
Kucağıma biraz daha güneş yüklerim.

Ne zaman dara düşse masumiyetim
Kara buluta ak bir vapur eklerim
Belleğimde sarı ağıt kalabalığı
Lumbarağzında dimdik antlı güneş
Çıkınımda ünlenen Yemen Türküsü
19 Mayıs sabahına Sarı Dev beklerim.

Bir tarih sökmeye kalksam zamandan
Samsun'dan İzmir'e yürür düşlerim
Amasya, Erzurum, Sivas, Ankara
Ve Sakarya'da özgürlük dokusu
Anadolum, baş ağırılı medeniyetim
Emir Ayşe, Demirci ve Ali efeler
Zeybek oynarken mavzeriyle
Bir kucak başkaldırıda kırılan mahkûmiyetim
Harlanan ateşi ışıyan gündüzü
Mavili bir kurt göğsünden sökerim.

Ne zaman ülküleri ikiye bölsem
Dimdik ayakta topyekûn azmim
Acı kırdı kızılca kıyamete sarılır
Dumlupınar'da gıcırdayan kağıt ışığı
Neferler nefes nefese, bir dolu atlı
Belkahve'den kahve içimi selam alır
İşte bu Akdeniz'e doğru huysuz seferim.

Nasıl ki bakışlarımı çağlara diksem
Kürsüde o koca dev, meydan dersi emperyalistlere
Çağdaş felsefeden uygarlık derdest edilir
Şenlenir koca çınar dal yaprak
Halide Edip, Yakup Kadri, Elifler
Sakalar adeta, su taşır testilerinde hürriyete
Önde sarı kurt, zümrüd-ü ankam,
Güneş Yüküm Atatürk'üm!
Yaşlı küreye kasketi ters giydirilir.

Ne zaman sis toplasa, birikse yollarım
Trakya'dan Deli Asya'ya; Van'dan dünyaya
Ceplerimde bir tutam aydınlık beslerim.

Şubat 2018 Narlıdere/İZMİR

KİLİM

İşte sen, sonrası ben
Aynı düzlemde oyuncaklarımız
Bir kurşunu tutuyoruz ikimizde
Sen kurşun döküyorsun
Bense, kurşun atıyorum düzensizliğe
Bu, ne yapsam da sanrısız gerçek, sarınıyoruz
Ayırdına vardık varıyoruz
Sonra meylimiz yürüyor öznesizliğe
Bir kurşun daha kıvrımlara
Değme gitsin, şiir oluyoruz.

Şu tezgâh bizim, kilim dokuyoruz.
Bir ismi kucaklıyoruz Türkçe sözlüklerde
Kavramsal tütün sarıyoruz tabakamda
Sonra da bir frezede yüzeyiz, oyuluyoruz.
Bir gerçek gerçekliğini süslüyor elimde
Dünkü söylemi çelişkili
Çelişkiden alışkıya oltamız uzuyor
Şu tezgâh bizim. Bir kilime daha başlıyoruz.

İşte sen, sonrasında ben
Bir kurşun daha elimizde
Sütyen bedenini saklıyoruz birbirimizden.
Vargılarımızda bir gergedan sürüsü
Oyuncaklarımız yürüyor üstümüze
Güzel oluyoruz hızla ikimizde
Güzelse duvara asılmalı biliyoruz.
İkimiz de bin oluyoruz un ufak
Asılmışlığımız aydan da güzel.
Oysa şiir senin güzelliğin, anlıyoruz.
Ne kirkit özgür ne desen olgun
Bu kilim, bizim kilim, albenili
İnce dilim, iri kıyım, noksan dokuyoruz.

Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

SOMA KARASI

Rast gelinmiş bir mesel, kuşluk zamanı
Mızrak boyu tünel içimde ağdalı
Yıkımlara ölümü örterdi üst üste alt alta
Beklenen gün müydü neydi o?
Ya da içsellğe övgü başka bir şey
Evirile çevrile varılmıştı nirengi noktasına.
Tozansız kalan sarı gülün rüzgâra yakarışı mıydı?
Örülü, örtülü ölçütler miydi us dışı?
Ya da bir Osman'ın Soma karasında ufalanışı.

Varılmazlığın adresi işte bir çift bekleyen göz
Biri sensizliği, diğeri bensizliğe yolcu şimdi
Tutulmazlık kulpu tutuşturulur avuçlarına
Galeriler, görünür rezerv ya da kritik cevher
Bakışumlu iki tünel arası, atelli kırılma noktası
Oksit üstüne kurşun, vargel içinde bir çift el
Günsüz gündönümü kutsanır ekmek karasına
Süpürülür gibi sürülüşü var tecim karalarına.

Mayıs 2015 Narlıdere/İZMİR

MERYEMLER

Bulut kalabalığıydı kumru gibi gelişin
Mevsim değişimine tanıktı gülüşün
Gizinde alev, ivenessinde sarsıntı
Göz dalışların ağan su berraklığı
Dudak kalp uzamı süzülen inceliğin
Bakireliğine serili saten çarşaf gibi
Bekleşir ay ışığında yeni Meryemler
Devirir Sema'yı ılık tene değişin.

Göğünde ödünsüz kanat hafifliğin
Saçlarında, kıvrım kıvrım hüznün lülesi
Öpüşün, gövdesiydi dişil susuzluğun.
Şekil almaz duygular geçelim bunu
Yine çırılçıplak Meryemler öyküsü
İsa'yı çarmıhında uyandırırdı aşka değişin.

Değerdi tenine Sipil'de sabahın güneşi
Her akşama çoğul yalnızlık götürmek için
Mesafeleri eritirdi gözlerinde menevişin
Dalga dalga saçların birer hüznün yolu
Sırlar gömülür dikine, ay karanlık giyinir
Sivri bir mızraktı, Akan Sularla Gür gidişin.

Mart 2016 Narlıdere/İZMİR

YAZILIM

Dilimde kanayaduran bir içim su
İçkin mi, etkin mi, değilse de kimin neyine?
Usul usul içimi bilinçlerin ipince korkusu
Sürmeli bir sincap mı, sıçrayışı daluçlarına
Fındıkkıran dişleri, çağısıl ihtirasın mı tortusu?
İçin için yürüyelim, içim izlerinden bulunur
Çocuklarmış, format yemiş aynı çember darında
Sessizlik, dinginlikten mi, dalgakıranların uykusu?

Toysu bir yaban çileği soyundurulur kırmızısından
Kırmızı kırmızı olalı tutkun solmuşluğa nedense
Direniş birlikteliği mi, baş eğimi mi verili olana koşusu
Genişledikçe konken oynayan kadınlar enine
El birlik renkleri mi, siklamene üzülürken yorulur?
İnci on ikiden ateş ettiğinde kendi istiridyesine
Darağacı, özgün verimliliğine mi ansızın vurulur?

Gerçek mi, yapay mı, yazılım mı ya yazılımsa nasıl?
Görmek uzak ihtimal, bil desen dikey bilmece
Doğuma hazır bir kadın dişiliği magazinle burulur.
Yetkin bir bilge mi, kirli bilgi birikimine tutkusu?
Gidelim mi, gelem mi, ya da kalkıp ölelim mi?
Boşluğun boşluğa simetrisi, nasıl böylesi kurulur?

Nisan 2015 Narlıdere/İZMİR

KARA KENT SİVAS

İnsanlık halleri vardır ya her insanın
Saydam bir kürede binlerce paralel doğru
Ya da kırılğan noktalar kendi içinde sayısız.
Ayak basılmamış çölleri vardır örneğin
Kendi kumuyla için için yanan,
Okyanusları vardır hani çoğu zaman
Hırçınlığı göl kadar suskun
Derin bir gizdir ökçeli hisleri
Göğüs kafesinde bir kent kadar gürültülü
Azgın bir ırmak coşumu yatağa sığmayan.
Ansızın baskın evrene hükmedici
Ve süregiden bir tutku aşk kadar yaşamsal
Dokunursun sırasıyla bam teline
O ezgi ne içsel, duyuların görsel şöleni
Tayına koşan küheylan yelelerinin
Rüzgârla dansı kadar sessiz ve güzel.

Çoğu zaman hiç el değmemiştir zıpkın yüreğine
Açılmamıştır ön kapısı gökyüzünün yordamsız
Akdeniz tutup ıslamıştır evvelce gözlerini
Ya da Kızılırmak kelepçelemiştir şimdi ellerini
Yırtmacı çözülmemiş bir şiir bazen
Veya, bir köşede susturulmuş hüznün yığını.

Gün tam uzanmışken Madımaklar üstüne
Uyanmadan son bulmuştur yaşamı
Uyanmaya, ramak kala ateşe verilmiş ya da
Aklın sayrı öyküyü örtündüğü o kara günde
Doğarken şeklen öldürülmüş bir biçimi
Özlenen kör doğumlar için
Düşü, kirli kara kentlerde
Bir ağıtın gökyüzünde kaybolduğu gibi.

Ağustos 2014 Narlıdere/İZMİR

KORKU

Değişim, dönüşüm, gelişim, soruşturulmuş öykü
Beklenti devasa, rezerve tamam, gelense güz
Görünense korkudan buzdağı
Ne değişime varsıl ara yüz
Ne dönüşüme erek metin bütünlüğü
Ne de salaş öykünün temi gelişim
Giydirmeye soyunmasıdır
Isındıkça sıkın, dokundukça kavrayan
İlmiksi mintanı.

Korkudan bileli çetin bıçak, çelik suyu
Emre itaatkâr etten kemikten süngü
Kısır döngü, perçini ithal işporta malı
Felsefeden yontulmuş granit, düş yoksulu
Ateşi harlayacak olmasıdır doğrusal yasası.

Nato mermer Nato şimşir, granit, düş soylusu
Boynu tülден eklem, kellesi ölümcül tüfek
Apak tendir, güneş görmesi güncel işkence
Usunda tek yol, yordam, kısır lehçe
Düşün vurulmasıdır korkunun son havrası.

Kasım 2014 Narlıdere/İZMİR

KUYU MU DERİN, ZİNCİR Mİ DAHA KISA ASLINDAN?

Tesadüfüm kendime bu rastlantı yerde
Bulduğum makam göreceli
Kurcaladığım uzam tedirgin
Umudum güdümlü zihniyet terkisinde
Çıkıyorum içimden
Biçimimi boyuyorum koşut renge
Yıldızlar yolum üstü, güneşe küsüm
Ay cebimde bir tur daha
Yine yolum uğruyor kendime.
Püsküllü sözcükler topluyorum
Salıyorum her birini daha derine
Kuyu mu derin, zincir mi daha kısa aslından?
Varamadığım şehirler çoktan kalabalık
Niye ölmek bu kadar kimsesiz
Örtünüyorum yüzüme kar beyazlığını
Bir hesap bırakıyorum masada
Bedeli vicdan, ederi evrim
Sezim, görüm toplamım bu menzil
Darasıyla yüklüyorum yine neslime.

Loşluğa koşut gözümde güneş gözlüğüm
Tanıgım bu sefilliğe, gün karanlığında
Her geçen kuzgun ateller gökyüzü kırığını
Bense asılıyım sığ bir tebessüm ekseninde
Ağardı ağaracak, oldu olacak derken sabah
Tanyeri bu yıl da bir kuzgun elinde sersem
Daha yıllar çok geniş, beklenmeli
Kraliçeyi indirene dek kendi güneyine.

Şubat 2016 Narlıdere/İZMİR

AY

Ne zaman getirsem gözlerini aklıma
Ay eğilir denize gökyüzünden
Tutar yakamozun ellerinden usluca
Su içer aşklar o zaman
Yakamoza şamdan tutan göğsünden.

Ne zaman içimden yüzünü sevsem
Mavi içer bir sessizlik denizden
Meltem giymiş bir hüznün akar körfeze
Ayrıştır martılar mahrem öfkesinden
Titrek bir heyecan sızar sol önüme
Ayın aydan da güzel nefesinden.

Ne zaman güldüğünü düşünsem
Körfez erir kendi halkalarında
Şenlenir ak martılarla deniz üstü
Eflatun ezgiler sökölür eteklerinden
Tebessümünde sırdan, ödünç kanadım
Göğsünde şamdan tutan meleklerinden.

Ne zaman ağladığını düşünsem
Körfez durağan, dalga ılımlı
İncir altı sessizlik giyer.
Vaz geçer arılar orkidelerinden
Tüner kuşlar mevsimlik suskunluğuna
Seyre durur gözlerimde Huzur
Ayın göğüs üstüne eğilişini
Ve su içişini göz bebeklerinden

Mart 2014 Narlıdere/İZMİR

DURAKLAR DURMAK İÇİN DEĞİL

Bekleme beni yüreğinde ihtimal
Kucağında demet demet mor menekşe
Bekleme beni beklediğin yer durak değil.
Dört yol ağzı orası, duvarlar örülü, kapılar kapalı
Bir dolu insan geçer, ekseninde döner kalabalık
Kaplumbağa gürültüsü ayyuka çıkmıştır sokaklarda
Şehir kızları bir durak çizmemiş ne zamandır
Bekleme beni duraklarda, beklemek iyi değil
Ben beklemediğin yerdeyim.

Ben durakları kendim kurdum bu karaya
Varılmazlığa yürüyen duraklar katarı hani
Duraklar durmak için değil; biliyorsun
Başlangıcı evvelkinden daha öteye
Bir dirhem daha germeye kemendi.
Uzun saatler vururdu şehrin çanlarını, belki asırlar
Menekşelerse yanar dönerdi, günün ehemmiyetine uygun
Bekleme beni ben beklediğin yerde değilim.

Poyraza tutunmuş açık renkli menekşeleri severim oysa
Bebekler doğacak inanırım, ak alınlarından anaların
Altın çocuklar büyüyecek gözleri ışık duraklarında
Ben çocukların ellerini severim
Sonra yelpazelerini severim közümü yelleyen
Ufka çelişkisiz bakan gözlerini
Beklentisiz düşlerini kıpır kıpır
Bekleme beni duraklarda, beklemek iyi değil
Ben beklemediğin yerden ilerideyim.

Nisan 2014 Narlıdere/İZMİR

AVRASYA

Metinler arası benzerliklerdi ayırdı gizemli
Eklemsiz evrenin düğmelerini çekiştiren
Büyük kırımların meşru alanıydı güncel yerküre
Her gelen bir öncesini biçimlendirmek gibi
Evrimsel ateşe kutsal damacanasıyla su döken.

Kolezyumlar, olimpik ölüm arenaları, agoralar
Yeryüzü eteğine dikili ak mermerli yarı tanrılar
Okyanuslar benzeri ne varsa heybesine gömen
Tarihin eskiliğini yitirmiş bunalımlı öyküsü
At başı bir hegemonyanın kırıla gelen gölgesi.

Antik Mısır, hani romantik Roma, orijin kırılır
Avrasya'nın varisli damarları, Dicle, Fırat
Mezopotamya kısır, Nil çekimsiz eyleme sarılır
İdil gözyaşı gövdesidir, Hazar'da vurulur
Altay'dan Çin Seddi'ne piyade çocuklar sürülür.

Yeminler arası romantik tövbenin bıraktıkları
Demiri eritir, yürür, eritilmiş dağlar üstüne
Evcil bir kavgada zihnine sırtından vurulur
Tezgâh akla koştur, yapay devri insana varılır
Oysa mızrak ağzı bile fizik yasalarına dayanır.

Haziran 2015 Narlıdere/İZMİR

KOPUŞ

Duyusal aralık koyarım gök morluğuna
Huzursuzluklarım uzak, düşümde bir köz
Mor halkalar dört yönüm, gökkuşağı yekpare
İraklığım artar içime, aslıma soyunmaktayım.

Üstüğü sarınmış saplantılarım keskin
Sarmalayıcı, sarsıcı, sanki alevden iğ
Çarpık iletiler her yanımda, hedef tahtasıyım
Öyküm çatılır kurgusal bir betikte
Çözumsuzluğümü alevlere asmaktayım.

İşte ben baş edemiyorum yoğunluğumla
Uzaklaşıyorum; kırılırken en kavi yanlarım
Yükseliyorum akıl uçlarıma, son basamaktayım
Benim de var mutlak kaynaşık yanlarım
Bağımlısıyım, tutuklu bağımsızlığın adeta
Özgün beklentinin has taklit parçasıyım.

Kanayan yanlarıma odaklıyım
İrağım bakmak istediğim ufuklara
Beşikten mezara sürgit izci serüveni
Yakınlığımla yüz yüzeyim, içimi kazıyaktayım.

Yasak bölgelerimin birini daha ihlal ediyorum
İlikleniyorum yine kendi kelepçeme
Uzlaşmaya gebe bir panik ıssızlığı
Salındıkça içime, kopuşlar yaşamaktayım.

Eylül 2015 Narlıdere/İZMİR

BÖLÜK EYLÜL

Gündelikçisiyim kulaklarında
Beni terke hazırlanan şu otantik şehrin
Kuru ayaz biriktiren bir kış, belki içli bir şiir
Kırmızı eylül ya da nisandan bölünme bir gün
Şirret bir gömü içimde, düğümlü denklem
Dünden yarına, ağırlı bir kırılma noktasındayım.

Varılmamış yollar gibi sonu bu yolun
Kör bir çıkmazın sızısı kadar azgın
Çağrışım çıkını, neresiyim kat kat düğüm
Güzün ardılı sersem bir hüznün burgacındayım.
İncir çekirdeği menzildir ele geçirilmiş utkum
Avan projenin dilsel gerçekliği mi yoksa bu şiir
Döngüsel kurgunun işte susuz sarnıcındayım.

Ne varlığım içinde varım
Ne yokluğum içinde bensizlik
Hibe edilmiş bir kalabalığın kışkacındayım.
Kar mı yağıyor şimdi, üzerimde beyaz örtü
Yenilmek dediğimiz bir güruh yalnızlığı
Fizik ötesi bir tahterevalli ucundayım.

Şu şiir ki yarım şiir ya da bir bölüm Eylül
Söz sürgünü ya da kasımdan bölünme bir gün
Usulen serpilmiş, ünlemler sözler dağarcığındayım.

Kasım 2015 Narlıdere/İZMİR

YAĞMUR ÇAĞIRALIM

Gündüze şemsiye önü burası, yağmur çağırılım
Doğu batı her yön yine yokluğunda oturanların yönü
Doğum hattı kırığı, beden bölüntüsü
Ayrıntıların öznedenden ayırdı dilsiz kuyu
Estetik burun dikliği, duyuda sıklık büyüü
Kara kemikli çatalkara, çakal postu
Algıda ayırdın karma karıştığı yer, yağmur çağırılım.

Bugün, doğum, düğün ya da bir ölüm töreni
Gizliliği afişlerde yüksünen bomba günü
Kırım kırım ekli bölmede kalansız uyumu
Dökülsün parça tesirli yağmur, ıslanalım.

Çağcıl kaba öngörü, yokluğa devasa örüntüsü
Kent estetiği, akıl dirikliği ya da öfke hafifliği
Çiçekçi dükkânı önü bugün de müşteri kuyruğu
Duvara asmış eleğini duyuların kalpazan ölümü
Zihnin kilitlendiği yer burası, yağmur çağırılım.

Ekim 2015 Narlıdere/İZMİR

BÜYÜDÜKÇE BİR DAHA KIRILIYOR

Kırılan kırılana, parça parça gök yere düşüyor
Değişen değişene, zoka sıkıldıkça büyüyor
Ellerime batıyor, parça pinçik, bir daha batıyor
Tutsam bir başka bıraksam bir başka iyi si mi vur.

İstemim tutuklu, kaygılarım kelepçesiz
Vurdumduymazlık sancısız ikiz doğum evveli
Her camda çakallar sivriliyor gözleri sırlı ayna
Alışkısı yeni günün savcısı, sanıksız celsede
Kırıldıkça bölünüyor, bölündükçe bir daha kırılıyor.

Sonra bakmışsın ki tek gözlü Avrasya korsanı
Yelken basıyor devinimi iri açık denizlere
Dalgalar devşiriyor tomar tomar tersi yüzü cebir
Ezberinde mumdan beyit, kuşağında evcil kurşun
Her vurgun vuruldukça bir daha bir daha vuruluyor
Her kırık kırıldıkça bir daha bin yerinden kırılıyor
Usun tekbirle kelepçeye vurulduğu yerde.

Tutsam bir başka bıraksam bir başka iyi si mi vur
Kırıldıkça büyüyor, büyüdükçe bir daha kırılıyor.

Haziran 2014 Narlıdere/İZMİR

ANLAR

İnce bir sızıdır, sol göğsümün derinlerinden
Ceylana benzer bir ürkekliğin sanrısı başlar
Kıvrak bir hevestir, sıyrılır düşler ötesinden
Kavrar gözlerim, havsalamda eflatun yaş başlar.

Anlar taşımış önüme tazelenmiş bu bahar
Görüntüler sarar; tanyeri sağılana kadar.

Cömert anılardır, yüklenir baktıkça resminden
Seyelana benzer bir özlemdir akar ansızın
Sarsak heyecandır; benzerlik bulursam isminden
Düşer ellerim, solumda varsıl bir sancı başlar.

Anlar taşımış önüme tazelenmiş bu bahar
Görüntüler sarar; tanyeri sağılana kadar.

May 2013 Narlıdere/İZMİR

ERTELENMİŞ DÜŞLER

Yol aldıkça sayılar bir bir doğrusal yörüngede
Tortusu yoğun sunturlu yılları yüzer de döner
Ertelenmiş düşler daraldıkça bir sonraki güne
Dökülür yollara, içimde ince ince mil söker.

Yaz yağmuru belirtisi gibi nemli, bungun, sıcak
Filizlendikçe delifişek sızısı kırgınlıkların
Eksik gülmeler sökün sökün düşüyor şakaklara
Anısı, ukdesi, sere serpe kalıntı yılların.

Hırçın, kavisli görünümü, dilidir aynaların
Geçene dikilir bakış, vurulur dil eski çekimlere
Ak örtü, çizgili şakak oyun atlası yılların
Eririm yapay çizgide, tenim alevlere yakın.

Yokluğa biçim veren uslanmazlığı kaygıların
Anlara düşmüş anılar renktir eprik kartlarda
Ölümsüzlük tutkusu, korkusu unutulmaların
Baskısı, karabasanı, fakı istemsiz kaslarda.

Anısı, ukdesi, sere serpe kalıntı yılların.

Haziran 2015 Narlıdere/İZMİR

KOVAN

Kemendime süngümü astım
Azaplar dizerim, haz çözen azaplar
Sızdım ateş hattına akrabayım ölüme
Aykırı olana keskinliğimdendir ıslaklığım.
Dil üstü ihlaller sokuştururum şiirlerime
Kırk şehir beslerim gök gürültüsüne
İşte özgürüm, vurdum sözlerle güdülerimi
Ödünç bir ceninde uzar berraklığım.

İlkeler, yasalar, benden önce doğmuş
Ne akranım ne akrabalığım var
Benim işim iplik pazar meselesi şimdi
Aykırılıkları teşhirimdedir ustalığım.

Asılı tüfeğimde ölümsüz sorunlar
Esrik bir çapraz tutuş güncelimde
Başucunda su vermez erketeyim.
İşte biraz avuntum, beşik kertmesi bağım
Bir kalbur da umudum
Dahası şu korkuluğun hınzır öfkesiyim.

Soyuk kültüre estetik kafes üretirim
Sadıksam oyun kuralına, gücüm sağlam
Karpuz kabuğu gıdıklar ayaklarımı
Pazar tezgâhında tanyeri beklerim.
Çomak soktum kovanına şu kurgu düzenin
Başlar şimdi ölümle karındaşığım
Ben, kaç ölüm olsa da bedeli
Kartalı bir de güvercini severim.

Ağustos 2015 Narlıdere/İZMİR

ÖREKE

Bazen öyle zor ki ellerime
Bir düğme çözmek iliklerimden
Yansısı bile karanlık aynaların
Dizgeler aynı düzlemde biçimsiz
Nesnelerde parçalanır ilişikliğim
Kurgusu olurum çelik bir paranoyanın.

Ayrıksı bir düş iner iliklerime ay karanlığında
Dilimde diş izi yekpare
Biçimim evcil bir kavganın yabanisi
Doğum öncesi almış kerterizi yargım
İstem dışı uyumum egemen etik örekesi
Kaç kutusunda saklıyım şu Pandora'nın.

Körüklerim direnen yanlarımı
Değişmek isterim, kerelerce direnirim değişime
Bileti kesilmiş veda şenliğim
Dilsiz kaval deliklerinde uzar
Nedensiz bir olguyla girerim içime
Bırakırım nadasa doğurganlığımı
Kısır yanlarım şimdi aygır göçük kıyısı
Her yolu yeni çıkmazların sonu
Eteğime uçkur çözen şu anakaranın.

Ağustos 2015 Narlıdere/İZMİR

AYRIŞA AYRIŞA

Ayrışa ayrışa bölümde kalan gibiyim
Saman aleviyle tutuşmaya hazır
Esef durağı yine bugün göğüs kafesim
Topyekûn yanan çarşıda mertek irisiyim.

Olabildiğimin en iyisi, olabileceğin adı endişe
İki dünyalıyım işte eldeki bir fazlalık
Öfkem paslı hançer kavisinde esir
Karakucak meşke açılmış minder birincisiyim.

Kısır döngü, karanlığı erteleme varyetelerim
Kırvem kargı ucuna kenevir yaprağı astı
Esef durağı yine bugün örtüsü hüznümün
Akıl tavanım mumlu kâğıtlarda kısır
Kurşunlu meyhanede sardunya tesircisiyim.

Ayrışa ayrışa bir ben bir de beyaz mendilim
Asırlar perdeli, devir dekoltesiz lüksüm geçilmez
İç yüküm hüznüme nöbetleşse dağılır
Sırtıma sarılı sanrılı gecelerin semercisiyim.

Kas 2014 Narlıdere/İZMİR

KADEH

Kadırgadır demir alır yüreğimde ifil ifil
Köpüklü dalgalara hırçın
Okyanusa kabadayı
Göz erişebildiğine ehil hüznün
Rüzgâra kişneyen bulut yaprağı
Sonsuzluk
Dinmeyen salıncaksız bir yolculuk.

Her hırçın martıya el sürmek
Sanrılı boşluğa mavi türkü söylemek
Kaygılar sürüklemek umarsız sahile
Bir çelme atmak huysuzluğuna denizin
Benim işim.

Sınırsızlığı çek üzerime
İşte çuvaldız del gökyüzünü
Getir anakaraları karınamın altına
Ellerimize rastlayan her şehri sevelim
Gerisi senin güzelliğin.

Sallantılı vurgu, mavi göz ayrı bir debdebe
Her ten yine bir tende huzurlu
İki yarımada bir adada bütün
Bakma alışkılarımız daha mahir
Ne hancı bir usta ne yolcu bir acemi
Hepsi, hepsi bir ruj izinde gizli
İstemi esir, trampetli loş kadehte.

Kasım 2014 Narlıdere/İZMİR

BAZEN

Hani olur ya bazen
Sazlar sedaya düştüğünde
Zindeliği silinir zihninden
Ritimsiz birkaç harf dizisine erişir
Bir zamanlar
Gölgesinde düş biçtiğin sözcükler.

Hani vurur ya yalnızlık bazen
Şöyle demir aldığında geriye
Bir sızı yüreğinde büzüşür
Her biri bir hücrede erir yağ gibi
İzlerin eprimişleri sarılır ellerine
Mahzun tebessümlere asılır ardı sıra
Hüzün giyinmiş pembe renkler.

Hani sokulur ya bazen
Gözler senin değil, algı müstesna
Sonsuzluk büyür çeperinde, sarmal olur
Hüznün darası yüreğine soyulur
Bir savunma isteği tetikler seni
Güç almak için
Dağıtılır dört yöne çiğ tebessümler.

Hani olur ya bazen
Karelerde mutlu görsünler diye
Zoraki atılır kadrāja yalancı gülücükler
Açılır ilmek ilmek her düğüm
Duru bir özlem kendince tutunur
İçine kanatsız süzöldüğünde
Hani anımsamak mecburdur ya
Örtölü düş gibi gelir takılır
Şimdi arzusu köhnemiş öpücükler.

Ve hep kalır ya ruhunda
Derin, ensiz kırıklar
Büyödükçe büyöy
Tamiri imkânsız kocaman göçöükler.

Ekim 2013 Narlıdere/İZMİR

ANNE

Öptüm doğmamış yerlerinden
Ellerin bir ılık yılı önde üzüldü
Öpülesi ellerindi en güzel yerin
Getirirdi ipek yumuşaklığını yeryüzüne
Bir demet gül değildi kalabalığını dindirici
Dudağımda oval çizgi
Yanağımdaki kavis, sen de evreni gelin eden
Ellerine yakışır bir bakıma yıldızların teri
Değdiğinde içime gökyüzünü kanatsız indirirdi
Paylaşırdı deniz ülkesini eksiksiz sözlerin
İnceliğin sanki kırlangıç teleği
Gözlerin içime doğan güven yıldızı
Yine ellerindi kavilsiz içime teyellenen
Tebessümün ellerini, yüreğime deđdirirdin.
Sen değildin, sen göğün kanatlarında yalnız
İncindiğimde kanayan tenimdin.

Kasım 2014 Narlıdere/İZMİR

EGEMENİN EGEMENİ

Çek hoyrat ellerini ezilmesin rüzgâr
Koy/da gezinsin toy/da emzikliler
Kırlangıç soluğu olsun düş kanatları
Sal uçsun varabildiğince kendine
Bir varı okşasın, metinler arası birliktelikler
Her satırı bir hatıra dokunur gibi
Günceli kısa bir paragrafa yaslanarak.

Varsın ideolojiler süzölsün kendi suyuna
Su yerçekimiyle sevişir, gök kıskanmaz
Akla dokunmaz nesnel ağırlıkla
Nedir ki -istler, -izmler
Egemen kılmaktan başka insanı insana
Bedel bekler hükümler sonra
İspatı kesin bir teoriyi nargilesinde üfler gibi
Törpülemeler basmakalıp direnci
Basılamalar özgür istenci
Bir tutam pembe pamuk şeker sevdasına.

Vardır her egemenin bir egemeni, bu ayrı konu
Alsa aslan bir ceylanı evlatlık, evrim darılır
Horon kıvraktır örneğin, durdur horonu dik oynamayı
Dikey keskin hüküm varsılı, düzde güzelduyu
Az varılır bir kasabada, paslanır ya keman yayı
Telgraf direkleri odun oldu olalı.
Emekçi gibi lanetli, yargısal kuşatım ne var ki
Çepeçevre kuşatılmışı insanda insanı.

Diyorum ki incilerin var cebinde, iyinin de iyisi
Ergen kız sivilcesi kadar hayati
Kırılma noktası gibi mukavemetsiz
Vazgeç dağıtmaktan zoraki her birini
İçinde büyüsün istirdyesini kırana dek
Açtığın izlerindir yürüdüğü yerde ne varsa
Koyarsa belki bu beni bir dizgeye koyar
Ve yargısız sev herkesi kendi seçiminde
Her seçim önündeki köprü geçimi kadar.

İğnesi olmak yerine pergelin
Kalemi olmak çembere hükmeden
Önyargı, şiddet dili
İstemi istençlere terk eden
Medeniyetten, eti kemikten.

Mayıs 2015 Narlıdere/İZMİR

YOSUN KOKUSU

Efsunlu bir yosun kokusu deler ya sabahları
Hırpalanmış sahil yorgunluğundan
Köpüklü hırslar şilte gibi serilir kumlar üstüne
Müptezel bir hüzün kesit alır mavi bakışlardan.
Tebessümü dudak kıvrımlarında gezeze
Ruj izi sardunya yapraklarında sevecen
Hani telve kıvamı iş görmüşlük hali var ya
Noksanlığın adresi işte son durağım
Tutulup kalırım göğsüm iki ağrı arası
Süregiden hırsın ıstırabı kuşluk zamanı
Evcil bir kırmızı uzatır gücenen yerlerime
Bakışlarım mavidedir, düşüm dalgalara sataşır
Aşk dönümü içindeyim, düğümlerim kırmızıdadır.

Yırtık öykü gürültüsü deler ya mor akşamları
Kıyılar dizinde emzirirken denizi
Sığınmak isterim munis bir tebessüme
Öte yüzünü gösterir maviler, belleğim tırnak izleri
Erimiş güncelim, gezginim düşlemde
Hüznüm nöbetçi, ıslak mendilim her kuruyan anıdadır.

Aralık 2013 Narlıdere/İZMİR

RENK KÖRÜ

Dört yönü örtük bir boşluğun hoşluğudur renk körlüğü. İsmen bilmek belleme becerisi, ana, ara renkleri. Kaynaşık bir gri yaydır gökkuşağı göğe asılmış. Mavi gridir örneğin, sarı açık gri, zihnindeki ipliksi kement de. Sanrıyı egemen gerçeklik sanır, mideden bağın kadar dik durursun. Eteğinde ölüm yumurtaları, kuluçkaya yatar, zihinsel çarpıtmalar su dökülmez ustalığın. Tanımlar ısmarlama, düşlem göreceli, kuramlar uzamında paslanırsın. Zihnin edilgen, eğrilerin doğrudan sinsisi, bilir kişilik cebri niteliğin, ..izm'lerin ..istlerin en cepken militanıdır.

Ölüme uçan mermiye refakatçi, kement boyun bağın, mistik, albenili kafes cennetin, çerez endüstrisinin görkemli kelaynağıdır.

Sonra, pimin çekili elde, takılı zihninde kemendin, dahası endüstriyel çağdaşlığın edilgen en gürbüz bombasıdır.

Postmodern ölümler yağar sokak omuzlarına; kelepir yağmur diye kalbur tutarsın. Güllü sümbüllü devrin fistanlı fırfırlı kahramanıdır. İşte bir çentik şu kırık masaya; ölümün omza asılı renkli asistanıdır.

Kaç anahtarla açılır bu zihnin göğü?

Eylül 2015 Narlıdere/İZMİR

GÜN TÜNELİ

Günceldir her gün kendi tüneline
Ben günceli ıskaladım çocuk
Eşsüremlî bir mezbahada
Dilim tutuldu, kaldım, ellerim boşluğu gezdirdi
Kurbanlık koyunları sağıyorum şimdi, şu giyotinde
Kendime vuruluyorum ansızın, düşünüyorum
Düşmek bile bir iş getiriyor bu tünele
İşlerliği iyi bir çakı elimde, çomak yontuyorum
Yine vuruluyorum düşmeyi unutmuşum
İçimde gün tüneli güncel işkence.

Kara çarşafli bir yargıca meylim
Bırakıyorum bütünlüğümü gevşekliğe
Sözler bile anlam gizleme telaşında
Kendimi vuruyorum tek celsede
Şiir günceli eskitmektir diyor şairler
Bir kere daha vuruyorum, bu kere el ense
Haklı olmanın ıstırabında salınırken
Ben gülmeyi ıskaladım çocuk.

Şu dikili taşı gözüme kestiriyorum, dili elmek
Geometrisi kavrar nuh nebi kusurunu
Ve yaşarken görüyorum cehennemî
Çıktım çıkacağım tünelden
Sonra yine içimde gün tüneli zihinsel işkence.
Adımı N(n)azım köprüsünde unutmuşum
İşte ben beni, bugün ıskaladım çocuk.

Temmuz 2015 Sahil Evleri/İZMİR

ÖFKEM LİNÇ BEKÇİSİ

İçimde didişmeler
Sanrısız düşleri sürer ayyuka
Sarıncı güncelim
Su katılmamış saf bir kabızmallığa.
Sonra aklımın ilmekleri takılır
Yorgun, ay ışığı yüklü kağına
Başım ayak ayaklarımsa baş şimdi
Örümcek tülü şehla bakışlar çekştiririm
Uykum ürker öküz irilerinden
Yatağımı yayarım şu çarşıya
Uygarlığımın maraton ezikliği
Özgeçmişimde tanrısız düşlem
Üzüntüm nöbete kalkar
Ölümle barışık sarı coğrafyaya
Öfkem linç bekçisi
Gözlerimde yine ıslak bir kimya.

Ve bir daha uyuyamam
Çünkü insanlık hallerim peşkeş çekiliyor
Çocukluğumla birlikte
Mahur kılı üç beş kabız mala.

Temmuz 2014 Narlıdere/İZMİR

İNCE KADIN

Giymiş giyindirmiştir her kadın tersten
Bazen herhangi güzel şeylerini
Çizmesini, jilesini, gizemini çoğu kere de gözlerini

Savurmuştur ellerini ellisine
Bir sardunyayı sulamıştır tuz ruhuyla biraz
Sürüşürmüştür dalgınlığını bir vazo yuvarlağına,
Bazen doğumun zillerini takmış takıştırmış
Varılmamış çoğul yokluğuna,
Ateş yakmıştır kırmızı bir ruj izine
Sonra takmış da gözlerine, olursa bu kadar olur.

Ve ellerini kavuşturmalar bir dargınlığın soluğuna
Sevişmeleri çağırmalar estetik boğumlara
Gündemdedir sarı yıldız uman gizil kaybolmalar
Kaybolursa da işte bu kadar çok kaybolur.

Hani özlemiştir çoğu kez bir kadın
Işıkla dokunulmamış yerlerini
Bazen de silmek istemiştir dokunulmuşluk izlerini
İnce bir kadındır o, diğer kadınların ilk biri.

Sonra ezilmişlikleri koymuş da kendisi gibi şiirlerine
Fırat'ın kıvrımlarını unutup bedeninde
Dicle'yi ilıştırmıştır doğmamış yerlerine
Ay tutulmasını giymiş giyindirmiştir
Herhangi bir günün özlenmemiş bekleyişlerine.

Derinlik yüzeye yürür mü, yürür gibi
Fırına sürer yakılırcasına kadın hallerini.
İnce bir kadındır o, diğer kadınların ilk yitimi bekleyeni.

Nisan 2015 Narlıdere/İZMİR

EFLATUN LALELER

At izi it izi üstünde seyrüsefer
Turuncusu sarhoş çakal Ulus'ta gezer
Cinnah yokuşunda koyun tıkırtısı
Sincan formika kalabalıklarla şık
Kocatepe yine katafalka koymuş birkaç ölüm
Batar katında dantelli seğmenler
Cumbalı makam masaları ıslıl ıslıl
Hergeleler dört paraya değişimli erkete
Seramik üstüne mermer keyfe keder
Cennete gelin olur kadife çiçekler.

Göge kurulu sermayedar salıncak
Allı güllü yüzünü eğilip öper.
Anafartalar çarşısı çalınmış Ulus'tan
Çaça kilise ayin müziğinde solo
Opera ilahi eşliğinde taksim geçer
Dolmuşluğun boşluğa yanılışı
İlahi ahkâmın gölgesinde siner.
Minareler gebe kaldı gökyüzünden
Cennete aş erer ahşap kulübeler.

Çankaya yokuşunda sürü otlar
İlmek ilmek yanık kaval sesinde
Meçhul bayram şenliği elden ele
Maziye ergen panayırı girişimcisi
Ufku tescilli bizim külüstür çocuklar
Dedemin avlusunda sünnet düğünü
Rüzgâra pelerin işler varoş korkuluklar.

Aslanlı yolda eflatun laleler
Kadife sesli bir ayazın düşüne vurgun
Mevsim mi güz, göçe zorlar kendi neslini
Varoşlara yükselti, kavruk yıkıntılar.
Tandoğan'da karanfil şenliği cıvıl cıvıl
Gıcırdağ bir kağıt kucağında şen Dumlupınar.
Ak sigara kağıdında bir satır iki cümle
Avcılar küheylanı Akdeniz'de vuramasalar.

Mart 2014 Narlıdere/İZMİR

İZMİR DESTANI

Saat Kulesi kadrada, güvercin kalçasında mavi dil
Şehir hatları vapuru martılar taşır Karşıyaka'dan
Gevrekler duvaklanır zengin yele karşı, yolcular mutedil.
Mahzun bir mahmuz Konak Piyer, sokulur körfeze
Tahta köprüde adıbelli kalabalık, alışkılı çok kişi
Tülsü bakışını, Gediz gibi insan akışını görüyorum.
Belediye Meclisinde üçgen boyoz, çekilir beş taraftan
Suratı kel Bayraklı camlı korkuluk takas eder Konak'tan
Apiş arasında kelaynaklar, taşır cam sürahide nefesini
Sevilir mi kurşun, kurşun olalı, ilk kurşunu ne çok seviyorum.

Karıncalar yol bellemiş ardışık yolakları, görüyorum
Kancasında kış azığı, umut yüklenir Kemeraltı'ndan
Havra sokağına on beşinci asır düşüp uyumuş
Kestane alır mı hala Faustina, kestane pazarından.
Namazgâhta lodos sarhoşluğu, imbata inat
Bir kahve içimi nostalji geçer Kızlarağası hanından
Agorayı elinden tutup Smyrna'ya götürüyorum.
Kumru yüklü vapur aksırığı vuruyorsa varyanttan
Pagos tepesini öpmeden geçer mi hiç göçmen kuşlar
Basman'ede at binmiş midir İkinci Murat, zaman küheylan.

Limana transatlantik yanaştı bu sabah, sancaktan
Kıbrıs Şehitlerine karanfil bırakacak, sepeti gül kokulu
Köstekli saatime bir Kordon alıyorum, kalkıp bakıyorum
Neler, kimler üşüşüyor yakama, Cumhuriyet bulvarından
Karnaval havası taşır mı ceplerinde bu akşam Kültür Park
Sebatay Sevi Sinagogu'nda çiğdem satan çocukları seviyorum.
Hiç köstekli saate kordon takılır mı deme bakışını değiştir
Bu hava, dekor, deniz, kordon, güzellik, dönüşüyor be insan.

Narlıdere nar bahçelerini betonladı mı, bulamıyorum
Göztepe gözcüsünü vurmuş, şimdi yatıyor körfezde
Hatay'da üç yol, üç yoldan ikisi çıkmaz sokak, biri iyi
Durdum meydanda, Fahrettin Altay'ı vuruyorum zeminden
İncir altı dişiliğini kucaklamış belediye koridorlarında
Camcı kahraman çelik suratlı, şerit rozet beratı masmavi
Akıl işte, hiç maviden gökyüzüne korkuluk dikilir mi?
Çöllere sökün ediyor İnciraltı, ölüme ödül veriyorum.

Neden göremez Bostanlı vapuru Güzelbahçe'yi, fenersiz mi?
Balçova, Bornova, Altınova Smyrna'dan mı aldı taze dişiliğini
Meryem ana ayak basmış mıdır Agoraya İzmir izmir değilken
Büyük sırrını açmış mıdır Meryem Efes'e, elleri koynunda
Çıkabilirsen çık, ne dik, körfezi takas etsek teleferikten
Gerisi hükümet gibi, ne mümkün geçmek; düşünüyorum.
Termal içiyor İsveçli Nina, şifa sağlıyor memelerinden
Sahil Evleri, İnciraltı, Ilıcası, Dalyanı, Bahçelerarası, dahası
Makyajında yazı kışı, enginarı, domatı, narı, ne yok ne varı
En çok da dişiliği uyanıyor çeyizime, üretken ellerinden

Ahtımı ödünç alıyorum Sasalı'dan, ucu flamingo pembesi
Kabızmal ile oturdum Mavişehir'de mezar taşı yontuyorum.
Foça Karaburun'a kesik, testimde aşk taşıyorum Çeşme'den
Caka beyi, Cüneyti, Börklücesi merhem sürerken körfeze
Efes'in tenini okşamadan uysallaşır mı İzmir, iyi biliyorum.

Gediz'i yatağından taşımak güzel bir şey, bir şey olmasına
Yakışık alır mı çocuklara, Belkahve'den bir tarih almadan
İkinci Murat şerefine kahve içti mi Asansör'de O koca dev
Yorgo Seferis'i akşam yoklamasında istakama yok yazıyorum
Güngörmüş zeytin dalına, ışıkla söz çiziyorum Urla'da
Yakamozu Çeşmealtı'nda Yörük Efenin mavzeriyle vuruyorum
Direniştir Athena'ya, yevmiyelik ödünç alıyorum düşlerini
İzmir değil; yaşamalar gövdesi körfezde büyüsün istiyorum.

Şu bizim çocuklar, akademisyenler, okumuşlar, çılgınlar
Dokuz Eylül'ü, Egesi, Kâtip Çelebisi, diğerleri diğerleri
Menzile birkaç fırça dokunsalar, talaşlı atölyelerinden
Dokunsalar şu esere, okşasalar Smyrna'nın gözlerini ellerini
Koyların sarışın efelerine, sürseler sürseler sert gülüşlerini
Gevreğe, boyoza, çiğdeme yükleseler düş yüklerini
Sağsalar körfezin memelerini, börülce, şevketi bostan
Kumruma katık yapıp uçardım, kumruyu iyi ki seviyorum.

Mizansendir İzmir'de zaman, imbat, güneş, tarih ve dekor
Özgürlük emzirir tanrıçalar, Ege'de giyindirir düşlerini
Kan dolaşımın sıkıntılı İzmir, yüzün yaralı, biraz da kirli belli
Değmedigiğinden menzili ırak insan eli, ya da Artemis'in elleri
Her güzelliğin insanla, tam insanla şen olduğunu biliyorum.

Kiraz sapında kınından sıyrılmış mavi bir Kemalpaşa
Tireden Sipil'e doğru ağın hüzün yıldızında düşlenir
Kuyruk sokumuna dizili taşları Heykel okullu Bergama
Pergamon kütüphanesindeyim, iyi ki okumayı biliyorum.
Elleri agoraya asılı Körfezde iki yakalı yanık sevdâ
İki yakandadır özlemlerim, Bayraklı'da gevrek yiyorum.
Ola ki Sığacık'ta düşlem, Azmak'a düşen bir ak Sakız
Her gününe haber saldığında bir mahrem oluyorum.

Kaba gürültü, en ıssız sessizliğidir yaratıcılığın bu kıyıda
Açımı değiştirmeye gidiyorum, Kadifekale sırasını beklesin
Daha önce vardı Meryem, Artemis'de daha önce vardı bu sayıda
Deltaları açtım anakaralara, beşiğimde dört kültür kertmesi
Yerkürenin ayak seslerini, aşkın doğduğu yerde bekliyorum.
Her güzelliğin insanla, tam insanla şen olduğunu biliyorum.

Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

HANGİ KADINLARDIR

Hangi kadınlardır
Herhangi nasıl bir gecede
Duyguların otopsiye alındığı an
Sermiş inceliğini sere serpe
Masalsı dizelerde gezinen.

Hangi kadınlardır
Kendi içinde tutuşup alevlenen
Harlanan düşü yoğuruyordur teknesinde
İlgi üstüne çıkarıp okşanmayı bekleyen.

Hangi kadınlardır
Biçimsel döngüye sessiz sızıları
Söz doğurup dillendiremediği
Keşfi bitime saklı bir gezegen
İpek tülde nüvesini gizleyen.

Hangi kadınlardır
Memelerinin alt orta enleminde
Kanayan evreni yeni baştan üreten
Yaşamalara saf bir böbürlenme kıvamı
Risklere hazırlıksız ve cesur
Yeni bir sızıya dikerken ten.

Hangi kadınlardır
Çilingir masasında taze meze
Suskun tanığı
Üstüne örtülen şuh felsefeden.

Hangi kadınlardır
Sarsak düşün kör düşümü
Sentetik örgü alev tenlere
Dört kültür mayası semavi üç dinden.

Ekim 2014 Narlıdere/İZMİR

ALÇAK GÖNÜLLÜ

-I-

Ne ben oraya geleyim
Ne de sen beni şölenlerle ağırla
Ne kırmızı halılarda yürüyeyim
Ne de karşılanayım alkışlarla.
Ben şuramda öyle iyiyim ki
Altımda ahşap sandalye
Önümde bir ucu kırık masa
Üstünde anteni gülden bir radyo
Tebessümümde dağınık bir sohbet
Konusu serden seraptan olsa da
Çıkınımdan dökülme ve hıçkırıktan içli.
Çayım, sigaram yanımda
Peynirim, rakım da
Biraz kadife ses, biraz devinimli düş
Biraz neşe, biraz hüznün,
Biraz da memleketimin olmazsa olmazları
Bazen de
Yatılı misafir ezikliği
Kadere atıf teknil çevrem
Cehaleti aydınlatan sahneler.
Hayıflanmalar, üzülmeler
Ve derinden iç geçimleri.
Körfez şu yanımda, alabildiğine beklenenler bu
Diğer yanımda aynı evin göğe bakanları
Karinasız sandalımda bizim insanlar.

Çoğu kere delifişek fırtına içimde
Kaygıya mermi sıkar öykümün sol köşesi
Vuruntular var gücüyle dikine dikine
Hırsımın ırgatı aklın
Hürlük köşküne geç varışının öfkesi
İyyim ben böyle
Al gölgeni bedene düşmüş düşlerimden
Özgün çekeyim kelepir nefesi.

-11-

Ne acı yaşamaların yük gelmesi
Nasıl bir vahşet insanın insanı yemesi
Ne dehşet ölümlerin görmezden gelinmesi
Çıldırılmaz mı öfke, dilini ısırmaz mı hiç endişe
Bir kemana sarılmaz mı keder
Şu kurgusal devinimli yerkümeste
Kismetse yaşamalara ekli biraz daha zaman
Tüketmesin hürlüğümü hırdan umulan
Tutkular, utkular, akla sürülmüş olgular
Yaşamalara sarılmış yabancı kurgular
Benim derdim değil
Benim kavgam sevmeler
Benim kavgam hürlüğe doğum
Sevmeleri sevimleri göz göze görmeler
Benim kavgam
Kıvrımlarda evrimsel estetizme varmalar.

-III-

Ne bağdaş kurdum gücün gölgesine
Ne pösteki serdim çakal bölgesine
Ne atladım siyasi ırgatlar tergisine
Ne de tuz attım teşhir işçileri helkesine
Ben şuramda, kendi kendimle varım
Ucu çetrefil dövüşlerimle beraberim.
İktidarlar, erkler, üretimler, tüketimler
Gösterimler, akıl çelmeler
Benim bedenimde işlevsiz işler.
Mutlu olmalar, haza varmalar, iktidarlar
Saklı aslında kıvrımalı şehirimde
Ne küresel ne evrensel ne de göreceli
Kurmuş bağdaşını derya üstüne karinasız sandalım
Dört yön, dört zamanlı işler.
Dışa vurum, doğallık, aşk, estetizm, biraz da sen
Bohçamda ekerim, gökte biter, yerkümeste biter
Hor görme, ben böyle iyiyim kendimle
Al kandilini
“alçak gönüllü” yaşamalar apış aramda tüter.

-IV-

Düşür omzundan gündelikçi kalpazanları
Hürlüğü hürlükte bulmayı özlerim
Ve seni bedende değil, sende seni
Keşfi natamam mizansende beklerim.

Tem 2015 Narlıdere/İZMİR

KEFEN BEZİ

...ve susuyorum işte
Onca zaman sust puşluğunuz gibi
Öğrenmişlik hali
Alışmışlık hani
Belki bir direniş
Ya da bıkmışlık sevmekten yana
Susuyorum işte
Tıpkı sizin gibi biri
Ölümlü zamanlar nasıl, niçin uzun?
Utanca sarılı tek başına binlercesi
Akıl kertmesi, kimlik telmihi
Ezik bir ünlem bizden değil sevinci.
Sol önündeki ölüme arkayı döndüğün gibi
Susuyorum tıpkı sizin gibi biri.
..ve illa ki var her kefen bezinde
Senden de düğümlenen biraz iplik izi.

Ekim 2015 Narlıdere/İZMİR

TEZGÂHTAR

Çay dök şuradan kızanım
Demli olsun
Gamı kederi ölmüş olsun
Ölen ölsün, gömülen gömülsün
Neşemiz kasketli ve bölünmez olsun.

Su dök şuraya aslanım
Bir fidan daha dikelim
Toprağımız ıslak olsun
Ölen ölsün, gömülen gömülsün
Göğün lirikliğine koşut
Panteist dizelerimiz olsun.
Yüzünü dön ve eğ başını şöyle
Ülkemin şairleri gibi görünmez
Ya da olursa suskunluğumuz ölüme olsun.
İki fırça bir dize çek adı belli olalım
Olursa ağır ölümün gölgesi şiir olsun.

Şöyle yanıma dur kızım
Her yanımız dolu dolu olsun
Dursun ateş korla dostluğa
Yürü ki durulmaya
Duruşumuz ölümlere tezgâhtar olsun.

Ocak 2016 Narlıdere/İZMİR

SAR ANILARI İÇİMDEKİ ALEVLERE

Bu akşam efkârlıyım arkadaş
Ver şöyle beli inceden bir kadeh
Bir dilim de beyaz peynir
Kavun, kokulu mudur bu mevsimde
İçimdeki sensizlik kadar kıvrımsal
Bide limonla ezilmiş tahin helvası
Modası geçmişlerden bir şarkı eşliğinde
Yaşanmışlıkların koyu telvesi
Sıyrılarak süzülün tenlere yavaş yavaş.

Koyalım çıkarıp anıları şu masaya
Eprimiş ne varsa her karesinde
Su değirmeninde öğütelim ince ince
Sar be dostum, anıları anılara
Çılgılığı kasırganın hırçın gövdesinde
Alevi, akan bir kadeh nefesinde
Dök şuradan bir çift de mavi göz
İçelim yorgun tebessüm eşliğinde yavaş yavaş.

Anılar işlensin, anların atlasına
Mehtap sığ, bir de dalgaların şuh sesi
Kime ne masal, destan, ne de bir çift söz
Çıkıp gelse içimden hıçkırık kümesi
Ser be dostum anıları kucağında düşlere
Düşlere alev, yaralara da bir tutam köz
Bu akşam efkârlıyım arkadaş
Sar anıları içimdeki alevlere yansın yavaş yavaş.

Suyun kaldırma, yerin çekim gücüne inat
Avucuma alayım ılgık yükünü
Vurabildiğim kadar vurayım şöyle
Turfanda yükümle derinlere yavaş yavaş.

Mart 2013 Narlıdere/İZMİR

KIRKİT

Hüznüm kırbaçlanıyor kadını
Eğriliyor çıkırıkta en onulmaz yerlerim
Duyarsız hırçın bir zorlama iliklerime
Görünmez tepelerimde saklambaç çiçeği
İnsan olmanın ağırlığı
Mesnetsiz yerinden kırılan inceliğim.

Ağlamaklı bir nöbete yazıyorum kadını
Düşüyor yine susmak payıma
Susuyorum, susmak en kısır yanı
Kısırlığını en iyi sen bilirsın susmanın
Ölmek olduğunu nefes nefes üstüne
Hani bilmez miyim ki ellerinde sözlerin
En genel tanığı bu güzel doğumların.

Şu tezgâhta dokunuyorum kadını
Bakışlarımı sıralıyorum önlerine
Beğendiğin yanlarını alıp dokuyorsunilmekilmek
Bilmez miyim sen bakışları ne güzel dokurdun
Şehlasız bir nakış dökülürdü kirkitle vurduğun yere
Özlemim kirkitletleniyor, değme elini
Uysal bir desen üstümde şimdi kadını
Bölünüp yürüyor gölge gürültüsüne.

Aralık 2015 Narlıdere/İZMİR

BİR ORMAN GİBİ

Bir orman gibi derin derin yaşamak vardı
Yağmur, kar, hava, güneş herkese her şeye eşitçe
Döngüsünde devir daim naif zincir
Aşklar bedenden özgür
Yıldızlar kasket, gök düş mavisi, topraksa kilimsi
Rüzgârırsa aşka sinsi bir selam
Herkese her şeye aşk, yaşam, yaşamak özgürce
Ağaçlarla kardeş, her renk, rengârenk dokunulmak
Ve bir aşkın terkisinde heybetli sıra dağ olmak vardı.

Kelebek kadar özgür, her çiçeğe konmak
Kaynak suları gibi bedelsiz sağılmak
Rüzgâr delisi sanki durmaksızın esmek, esnemek
Karın, boranın, fırtınanın söz değdiremediği
Istranca'ya, Toros'a, Ağrı'ya dost
Göğnük bir aşk yanağında orman olmak ve
İçten içe içkin, kardeşçe yaşamak vardı.

Mayıs 2014 Narlıdere/İZMİR

BUZ DAĞI

Eski yüzü asılı değil
İpi sökük şu öykünün
Kavga çeşni, metinler arası
Güneşe yüzü koyun, ucumda buzdağı
Yükümse pusuya yatan yanı
Şişleniyor güpegündüz aklım
Yerçekimi atıl, öfkeye merhametsiz devir
Sanrılar zelzele, üflerim yavan ıslıkla
Erketeler görünürde felt fecir
Aklım zapturapt altında kıyas birebir
Sermaye evrensel, bilim ha keza
Elimde kâğıt oyuncaklar
Tıpkıçekim aslı, bire bir.

Hergelelerin her meselinde
Ciğerimde cevher erir
Önemlisi,
Kayık çekilir altımdan gün be gün
Tanıgım, gök mavisinde delinir.

Oyunun görünür yanı değil bu
Bilinçler arası, kalpgâh kritik;
Hürlük hürce linç beşiğinde
Hiç hepten daha bilindik...

Nisan 2014 Narlıdere/İZMİR

KÖRFEZ

Şişesinde pembe şarap, içilmeyi bekler
Seyre dalmışsa körfezi mumlu korkuluklar
İzmir tulumu ince dilim, taze ceviz biraz
Körfezin ışıklı sandalına bindirilmiş umutlar
Mavi bir yolculuk adeta keyfe keder
Kristal bir kadehte yudumla ağır ağır gider.

Ay yok, yıldız yok örter ince bir tülle göğü bulutlar
Yıldızlar kendi beşiğine üryan
Mavi bir çift göz içimde dairesel
Rüzgâr elinde raks eden sessiz ışıklar.
Pembe şarabın rengine üşüşmüş akşam lezzeti
Dudaklara dokunsun diye birer birer...

Ne pembe, kırmızı, mavi ne de diğer renkler
Beni sürebilir ipsiz devrin düşlerine
Ne de ben sığabilirim Körfezin mavi kilitlerine
Bırakalım iyisi mi kendi diline
Söylesin türküsünü tenime tenime
Dudak iziyle süslü al rujlu düşler
Derine çekilen bir sigara dumanıyla bu gece
Üstümüzde hafif hafif gevşer...

25 Ağustos 2013 Narlıdere/İZMİR

SEVİŞELİM BU AKŞAM

Hadi bırak veresiye sevmeyi
Peşin peşin sevelim bu akşam
Sen ve ben el ele
Yürüyelim nefrete direnircesine
Sevmek olsun tek törenimiz
Ökseli birikimler
Bekleşirken katafalkta.

Hadi bırak avucundan ödünç kimliği
Peşin kişiler olalım bu akşam
Sen ve ben biz olalım
Yürüyelim birlikte dünyaya ele ele
Sevmek olsun tek yevmiyemiz
Kişiliğimizin eritildiği mihrapta.

Sevişmeleri derinleştirelim
Sevmelerin kime ne zararı dokunur
Ödünç bellekleri terk edelim
İğne dilli söylemleri de
Bizi bizce konuşalım bu akşam
Sevmek olsun tek derdimiz
Ninniye doyduğumuz kundakta.

Gelelim, gülelim, sevelim, sevişelim
Seher simgeleri açılsın sevmenin
Hadi bırak veresiye dişiliği
Peşin peşin sevişelim bu akşam
Kesif bir orman misali şöyle
Beden bedene, yaşamak olsun tek meselemiz
Bedeli peşin ödenmiş toprakta.

Ne kapitalist dünya olsun masada
Ne emperyalist millet olsun konumuz
Ne soyanlar soyulanlar özdeşliği
Ne de ölenler öldürenler kardeşliği
Masada biz olalım bu akşam
Sevmek olsun tek oyunumuz
Kürek çekelim çırılçıplak usumuza
Karinası kurgusal kayıkta.

Tem 2014 Narlıdere/İZMİR

KANCA

Evrenin her yönünde yalazı
Düşlerin alevlerini ovuyorum
Yüzümü tırmalıyor ay sancısı
İki delikli şuh sarnıç, saçılıyorum.
İmgede mi? İmgelemde mi? Sezgide mi?
Ya da gökyüzüne işlenmiş menevişte mi?
Rastgele genel geçer arsız düzlem
Pervasız kalem nakışları, daralıyorum.

İlmikler, çengeller, her yönüm kanca
Eğimsiz kırıklar içimde dizgeler ötesi
Uçurulacak sezgilerim büyür işte kalem ucunda
Perçinsiz insan yüzleri mayhoş tadım
Dört gözüm dört zaman istim üstünde
İmge imgeleme hasta, yine nekahet evresi
Yetkinlikten bitime, kırbaçlanıyorum.

Nisan 2016 Narlıdere/İZMİR

PAZAR

Ne satacak bir şeyimiz var
Ne alacak
Ne de bizden bir alıcı var şu pazarda
El alem görsün diye gider geliriz
Her pazar sabahtan akşama
Ne pazarın ne pazarcının haberi var
Kendimiziz işte sadece burada
Ne biz varız ne pazarcı kalır orada
Yolcuyduk gelip geçtik iki arada
Sürmediyse bir imgeyi tuvale
Yünümüzü eğirmediysek ahşap çıkırıktayız
Ne geldiğimizden ne gittiğimizden bihaber var.

Ağustos 2013 Narlıdere/İZMİR

ÇELİŞKİ

Meşin tenli yüzlerdir
Üç beş dalavere koymuş helkesine
Kangren bu hayat.

Bir karış bezdir
Sersem ayıplarını örten
Üryan bebek masumiyetine inat.

Senkronize bir çelişki
Musallat beyaz etine zaten
İnsan kokan o kevgir tenden
Dem devşirirken Tevrat.

Endişeli yüzlerde biat
Gelmiş geçmişle karşı karşıya
Çarıklı kafasını
Mescit kapısına çakmış zerzevat.

Dehlizin mum kokulu yanı
Prematüre doğum ayak izleridir
Devrin işkembesine
Yükledikçe güdümlü hırdavat.

Nisan 2014 Narlıdere/İZMİR

SUSMAKSA EN AĞIR İŞİM

Olur ki zamanlar sözlere küserim
Susarım, susmalar en ergin hapsim
Ne dil üstü, göz önü, ne kalp ritmi
Gizim, yüzüm, izlerim, imgelerim
Mahrem aşkı eriten kıvam beklerim.

Belli an bu zaman tükenmişliklerden
Düşleyip olur ki sarmaş dolaş seviştiğim
Susarım yine susarım, susmak en ağır işim
Sensizliğe, sessizliğe gebe kalır duyularım
Yakınlar uzak, uzaklarsa en zengin düş sanki
İmgelemse salıncak göğüslü ritim
Lal dizelerden Venüs'e tebessüm beklerim.

Oysa ne gelen ne giden ne de özgün elzem
Bekleyişin öncülü bu gelen gün
Sözünse zihnimde kavrulduğu biçim
Durgunluğum direnişe aşüfte
Susmaksa en ağır işim.

Aralık 2015 Harbiye/İSTANBUL

ZIBIN

Ne canlılar varmış mahfuz
Silahla akrabalığı aklanan
Şiirlerini dinler gönenirdik.

Ne canlılar varmış yavuz
Omurgasında yılan saklanan
Dilini süzer demlenirdik.

Oysa ne görünen görüldüğü hal
Ne gibiler zıbın sevimlisi
Cinsimiz çünkü zihni encik
Cenin duvarında
Ölüme darı toplayan
Kurşunu huyundan çevirirdik.

Şubat 2016 Narlıdere/İZMİR

DAMLA

Devingen damlalar halkasıyım
Firari oğlak iriliğinde nefesim
Ayaklarım yürür kurgusal olguya
Bilinçtülü ürünler esiriyim.
Bilinçaltımda bir aşk hazırlığı
Döngüsel kurgunun usta kıyakçısıyım
İstemem böyle kara kuru imgelem
Tercihimi astımsa yüksüz verilere
Palansız bir hamallığa serseriyim.

Güneşle akraba değilim ben
Ayla aşık atmışlığım da yok
Onaysızdır üyeliğim yıldız kümelerine
Çatılmış bir oyunun ada parçasıyım.
Karalar kiralaram üs olsun
Denizlere düşerim yağmur damlasında
Sessiz gürültüler çıkarmak işim şimdi
Öznesiz kent gürültüsü avucundayım.

Devingen bir damla fiziğine gebeyim
Karasal iklimler gibi küpüne keskin
Yılların fırçası sanki süpürüp yıkıcı
Aymazlığın kiri ellerimde kevgir
Ağlayan çocuk gözyaşında ayaklarım
Ne yapsam da bir çorap koncundayım.

Tem 2015 Narlıdere/İZMİR

EDİLGEN KİMLİĞİM

Ateş oluyor avuçlarımda
Elimi yakan ateş diyorum
Olsa avucuma dökcek suyun olsa
Duy hadi önde giden duman sesi
Avuçlarımı al içimden
Bu öznemin elbisesi
Ben içinde yokum.

Ateşi tutuyorum şu yanımda
İçimi yakan ateşi diyorum
Hadi rüzgârı tut elinde
Bir kalbur su olsun üstüme döktüğün
Getir bana geç içinden kurgumun
Bu senin içselliğin.

Alevi tutuyorum derimde
Tenimi yakan alevi diyorum
Olsa tenime üfleyecek nefesin olsa
Isıl işlemi başlat bu demir köküne
İçimden geç
Aşka ıraklığımı tavla
Sevgime ustura vur
Kaldır ellerini tut bakışımı
Alevi esir al, sür yüzüme
Bu benim edilgen kimliğim.

Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

HALAYIK

Yadırgar çelişkiler denklemde yerini
İkilemse eşitliğe uzak ve sessiz
Denkliğın bedelsiz hükmü
Gizlenir temelsiz ayak izlerine
Dumansız bir yangındır görünür
Merhum yarınlar, mil çekilirken gözlerine.

Estetik durmaz çağsıl yama, dikiş tutmaz
Peşkiri ithal ulema yeninde
Aslındır asırlara çolpan
Eğil gökyüzüne göreceksin kendini
Dört kültür birikimi hâkî bir cepken
Aş ermek neyin nesi kirli bilgi üstüne.

El sür harlı, mendil tut toprağın terine
Silkin halayık zihniyetinden
Aş erilmez emanet beyinle, plastik süngüyle
Düştür, imgelemdir, çelik kınlı öngörü
Özgün tenden süzölmüş gürültüsüyle.
Kırat eyerine kelebek konmuş misali
Dolama her ezgiyi diline
İzmir'in kavakları yükselmez örneğın
Acem sazından...
Lodos taşımış mıdır hiç
Güz üzümüne sıra, çöl yazından.

Zamansız kumlama çakşırını
Çölde esen karakucak yelde
Teyel tutmaz şu göğümüz Amerikan bezinden..

Hereksiz ortaya asma çakşırını
Tuz aromalı bir damla terde
Bulandırma akan denizi
Maya tutmaz ak denizler ecnebi tuzundan.

Ekim 2014 Narlıdere/İZMİR

SALTANAT KAYIĞI

Minberde kalpazan elçi çehresi
Her çehre bir çehrenin kirvesi
Ezgilerse eksenimde, eskinin sesi
Evrin tersine, imgelem Kevser alevi
İçimde içkin teğelsiz seher
Şu ısınlık kaygıyı kurgusuz söyler
Asrın giyilmiş alevli kaftanı
Mehteranla yaşayan ölü gözler.

Sarayburnu ah Sarayburnu
Ne içkin bir mazi, alevsiz, iğsiz
Meğer yüzüne ak tarih sürülmüş.
Galata ay yolcusu, yüzü kirli
Ayasofya kasketli Ayasofya
Seherden ucuz gölge yüzer.
Boğaz ürküntülü, güney göç yönü
Ne Ankara seğmeni ne de köçeği
Yeşil saplı bir kavgadaysa harmanönü
Sermayedar zilleri kürek çeker.
Saltanat kayığı sabıkalı
Hem de Haliç'i içmiş bu akşam
Bilmeyiz biz, kerhen iç de, çeker de.
Minberler üstü takiye dükkânı
Lenger kasketinde yaşayan ölü besler.

Nisan 2017 Narlıdere/İZMİR

SEN SENSEN

Basma çevrende üryan yaşamalara bu denli üstten
Her yankı bulunduğu irtifada tam insanla şendir.
Kabul, sen de her insan gibi özgün bir evrensin
Dağlardan da doruk, sencileyin her şeyden üstün
Bastiğın yer seninle, sen sendeyse daha şendir.

Basma çevrende kanayan damarlara bu denli üstten
Her insan tüm insanlık hallerinde daha şendir.
Ayırma kendini ayrımı dayatılan doğrular bitiminde
Bir doğru en az iki sevimli noktadan mutlak geçer
Keskin hat üstünde, sen sende sensen daha şendir.

Yürüme önüme, burun dikine bu denli yücelerek
İnsan halleri her insanda aynı düzlemde paraleldir.
Oransal denge gibidir, bilindiği kadar evrilir olgular
Oysa bu çağcıl terazi, yer yuvarlağında asılsız bir gerçek
Taşır kendi gizini incir çekirdeği bile bir elzem nedende
Çiğnediğin dünyayı içinde barındıran incecik bir tendir
Varlığın tende, insana şen sararsa daha şendir...

Anlam ekme anlama, özgün beden bin üretkendir.

Ağustos 2014 Narlıdere/İZMİR

SAPLANTI

Ödünç işte kuruntularım olgulardan
Ne akşamı kavuran duygu durumu
Ne de sabaha öpücük konduran elem
Bir enlem çizmek isterim mukavva küreye
Korkarım boylamı okyanuslara karıştırmaktan.
Kırarım kusurumu, algım mermi döngüsü
Kuruntu peşimde her ses ayrıntılı biçim
Çektirilmişleri, çarpıtılmışları severim
Yorulurum sunturlu öykü taşımaktan.
Eğerim siyah şapkamı kulak üstüme
Çakarım doğrulmamış yerlerime elifli selam
Tutunur ellerim olmamış gök gürültüsüne
Yorulurum saplantılarıma, suyu aşırmaktan.
Doğuramam kendimi doğum gecemde
Yine bir enlem çizimi daha, boylam dik başlı
Çarıklı gezgin çarpıtmalarım
Çizimlerim bulanık aklımı taşırmaktan.
Kırk tilki beslerim kırsalımda, kırkına meylim
Hangi yönüm daha gidilesi, ayrıkı bilemem
Kutupsal düşünürüm eğrilerimi kaşırmaktan.

Bu ne kurgusal döngü, altüst oluş?
Varılmamış şehirlerde son bekleyişim
Gözlerimi boşarım içimi kurcalamaktan.

Ağustos 2015 Narlıdere/İZMİR

ÖZLEM

Ne kâğıttan saraylar
Ne de pamuktan sütunlarda kaldı
Kırılma noktam, en sert eşiğim
Meçhul yüzünde açan
Mavi bir tebessümde saklı.

Sözce karşılığı yoktur bakışlarımın
Elle tutulur desenleri de özlemimin
Yalın bir yol önüm; ne görüntüsü var ne de bağı
İki göz arası çoğu zaman iki dağ arası menzil
Ya kalkar giderim ya da girerim ardın sıra
Düşünde dinlenen iki gözümlü varsa eğer
İçime esen, bir tutam rüzgâr önünde farklı.

Bazen incelik taşır özlemim
Değdikçe tenime kırılır uçları
Yeni bir özleme bölünür bölünür gibi...
Yeğnildikçe yüklü payandalarım
Yatkın bir özleme daha gebe sanki
Göğnür dağılır ikiz doğumlarım...

Suskularımda durup dinlenen özlem
Yeni bir tufan için akıyor içime içime...

Bugün de yokluğunu sığdıramam göğüme.

15 Ekim 2017 Narlıdere/İZMİR

,

İNSAN OLMANIN AĞIRLIĞI

İçimden geçmiyor değil hani
Sıyrılıp silkinip kaçayım
İnsan olmanın ağırlığından.

Ne önemi var, şöyle ya da böyle
Sığışayım bir baraka öfkesine
Ölürsem de mertçe öleyim
Özgün düşler ellerimde
Bir yaban geyiği kadar masum
Kartal kadar hür.
Ünlem olmayan bir tümce içinde
Eylemi pürüzsüz bir sözcük
Ya da bir orman kadar kalabalığıyla barışık
Karınca kadar yaşamalara tutkun.

Ne ağlayan çocuk olsun gördüğüm
Ne feryat eden ana olsun çaresiz
Ne maşalı, havşalı bombalar
Ne de özgünlükten, özgürlükten
Su çeken tulumbar.

.
Hani didiklemiyor değilim
Varlığıma çöreklenmiş darayı.
İnsan ülküleri çılgılığı parmaklarım
İmgelerim yeni evren sancısı
Ve sıyrılıp silkinip yırtayım
İbrişim dikişli muhteşem karanlığı.

Temmuz 2014 Narlıdere/İZMİR

İKİLEM

Düşsel kuru evren, kurgusal taze dünya
Kim kimin, kim neyin umurunda
Küresel algımın yerüstü yapay biçimi
Çizgiler, ünlemler, renkler üstü demetler
Yüzsüzleşir esrik ılık karmaşasında.

Atomlar, nöronlar, genler, hücreler
Uyumdan döngüye, sınırsız şeklin orta noktası
Göz kırpar evrim ateşi koyu tonlara
Oylum oylum yorgun kıvılcımlar
Kalsa gebe, ayyuka vursa bağız uçkurumda.

Geometrik bir şeklin üstündeyim
Rendeye vurulur iki yanım, iki yanımsa sanal
Algısal bir ikilem ucunda pervane olurum.
Kuşatılmışım şimdi alevler cepkenim
Sandalım da yüzüyorsa saklı gizli
Olsa hesaplar, görülse de zihnimin kokusunda.

Devrilmekten gayri işi kalmayan
Vasıfsız işçiyim devrimciler sürüsünde artık
Süt maya aramaz mı, şeker küser mi cinsine
Rüzgâr ne zaman eğilmiştir kendi gölgesine?
Düşü sanal asrın görüngüsü, yamyam merhameti
Varsa da bir doğuma otursa, şöyle insan usunda...

Tem 2015 Narlıdere/İZMİR

İNSAN ÖLÜME DAHA DAYANIKLIDIR UYURKEN

Uygarlığın namahrem yerlerine sızan ışıktı
Göğüs tahtasında horon teptiğimiz ülkü,
Çetebaşydı mertçe kör karanlıktan hürlüğe
Kesif orman derinliği gibi saf ve iyileştirici
Usun coğrafyayı dehşetle düzenlediği kevgirde.

Düşlerdi uygarlığın uçkurunu çimdikleyen
Kösteğinden çözölmüş doru taylar gibi
Bağ bozumu misali, algı oyunu
Kır çiçekleri çekiliyor haylaz bedenden
Kuruluyor uygarlığa, yüksek tutuşta kalles pusu.

Doğuma hazır altın saraylar görünme korkusu
Kopya ayıplar, doğal satıhta yapay kanaviçeden
Gelelim gidelim yine bir damla masal velhasıl
Kandiller isleniyor cinsiyet sultasına müstehcen
Çölümsü iklimi olmalı tutunmanın, bilgiden müstesna
Çocuklar oyuncaksızlığa daha dayanıklıdır uyurken.

Günah korkusu, suçluluk hissi içten vurmali sazdir
Kulluğun fidesi filizlendiğinde ardışık terekede
Kıvrımlar arası yıkım bir kör kuyu
Korkuluktur bilgi, uygun adım silahlı medeniyete.
Hınç hınçla dolu, düşler düş elinde uyur
Uyanmazlığa zorlamaktır, işte asıl ölüm
Çünkü insan daha dayanıklıdır ölüme, uyurken.

Ağustos 2014 Narlıdere/İZMİR

UNUTULMAZ GÜZEL İNSANLAR

Unutulmaz güzel insanlar unutulmaz
Yer yarılrsa, gök kültürleri bölse de
Arada yıllar, asırlar belki çağlar
En ırakta en asri şehirler eğilse de önüne
Unutulmaz çocukluklar unutulmaz.
Dağılsa kıtadan kıtaya ayrılıklar
Yalnızlıklar bir baştan öbür uca düzülse de
Unutulmaz güzel güzel insanlar
Sallarına binip omuzlarda süzülse de.

Unutulmaz aşklar unutulmaz
Yörüngeden yörüngeye salınıp dönse
Dalgadan dalgaya yüklenip kıyıya vursa da
Tükenmez o erkler tükenmez peşi sıra
Gözden göze bir akan yıldız olsa
Aksa bütün damlalar tek noktaya dolsa
Unutulmaz ilkler ardı sıra unutulmaz.
Çarpsa en orta noktın var gücüyle çarpsa da
Saf bir oyuna otursa eğilse dünya önüne
İçine süzülse tebessümle bir küçük yerküre
Unutulmaz güzel kadınlar unutulmaz
Ansızın içinde dursa dünya, alev yalaz yansa da...

Eylül 2017 Narlıdere/İZMİR

BOSTANBOZUMU

Irgalamıyor beni masum gagalı güvercinleriniz
Barışı getirmekten uzaktılar ne zamandır
Tırtıl taşıdılar badem gagalarında
Tırtıklasın diye üstüme doğan güneşi.
Hiç güvenmiyorum güvercinlerinizin sevdasına
Kaç kez sponsor olurlar yeraltı şehirlerine
Kaç kez takla atarlar minare gölgelerinde
Kaç bıçak vururlar sırtından hilale insafsız
Kaç kez dikerler zeytin dalını haydut inine
Hesapsız bir hasat yapar gibi hırçın
Başıbozuk bir bostan bozumu mevsimindeyiz.

Bıçak kesiginden dal düşer ya kan üstüne
Gök delinir toprak yağar hani ahşap evlere
Düğün dernek, bayram, şenlik fırtına öncesi
Ucuz ölümler taşır durmadan elinde
Ucuz ölümünüzde hep beraber kahramanca ölürüz.

Şaşırp kalacak hep bir şeyler taşırız yanımızda
Başıbozuk bir bostanbozumu mevsimindeyiz...

Temmuz 2014 Narlıdere/İZMİR

DEĞİRMEN

Beton duvar dipleri mahşer, bitkin
Haykırır göçüklerini sessizliğin
Sakarya gibi sarı sıcak geceye ılık
Sağılır mor salkımlar Kocaeli'ne çisem çisem
Saikalı sağanak altında menfezin
Duvar duvara, kabuk çatlağa cebir
Önsözü dipsiz geceler, edepsiz körfezin
Özleme ihram, son nefese ehram örtüsü
Çırağıdır suskun nefesler usta öfkenin.
Zelzelesi sesin, kalbur kalbur delinişi rüzgârın
Sızım sızım boğaz, kırmızı gözyaşı
Kırık fayları Haliç'te gemilerin.
Kırmızı bir atlas yorgan Marmara
Oldu olalı kırılır şaşkın yerlerinden
Ne gök savcı ne boğaz suçlu ne de “Yeditepe” hâkim
Tesellisi et kemik uslu değirmenlerin.

Ekim 2016 Harbiye/İSTANBUL

HEPSİ AYNI TENİN TERİDİR

Buruşturma hani gözlerini uzaklara bakar gibi
Ve anlamsızlığı yineleme gazete ağzıyla
Seher düşü düşürme şaibeye
Bunlar, bunlar hepsi aynı tenin teridir.
Beklenmez bir çatakta dövüşüyorlar şimdi
Gidilecek sokak arama ganimet bulvarında
Bunlar, bunlar
Ufuktan karanlığa ağan düğüm yeridir.
Güneş bir mızrak boyu düşsün hele yere
Sevişmenin en meşki işlenir simli gergeflore
Canım coğrafyaya sırtüstü serilmiş cürufun efendisidir.

Ne birikim, sığ bir kalabalık meyli ayyuka
Ne acı, ne tutsak, ne geniş bir akilezim
Kavradığında kıvrımların dış çeperlerini
Zehri yavaş yavaş zerk eden kene gibidir
Ve orası artık
Suyun ateşle ateşe verildiği harman yeridir.

Işık izi düşürme gözlerine
İzler karanlığın gölgesinde bölünür.
Tehdide tebessümünde koca bir boşluktur için
Bir doğru en az iki noktadan keser bunu bil
Uyku aymazlığını yakma geceye
Bunların hepsi aynı, aynı tenin teridir.
Mermeri iliştiirmişlerse gerdek gününe
Suyun ateşle ateşe verildiği yere gidilir.
İncir çekirdeği çimlenirken bu muhteşem çağcıl temelde
Kör düşün sarı sıcak gülüşü heybetiyle cephemizde dikilir.

Haz 2014 Narlıdere/İZMİR

LİMİT

Nerede son, başlangıç neresi
Bu, kemik saplı uç, düzlem hangisi
Şimdi neredeyiz, neresinde
Sınırsızlığın görünmezliğe limiti
Niçin eklemesiz çelik ezgiye uyumu
Acunun seksen sekiz boğumlu sesi?

Kaç örneklem evrenselleştirir
İçimi izleriyle yüzen geçmiş
Ve kim irdeler sunturlu rendelerde
Nikel çizmelerle ezilen gerçeği?
Çizsem ki anlaklara, fırçalar tiz
Perspektif hacimsiz, renklerle ödünç
İlişik değil kurulu resim öngörüye
Eğretidir tam da yerinde
Övünürcesine eğreti.

Kiriyor kendi çılgınlığını bilgi birikimi
Durulama olası mı anlakta uyuşuk kirini.

Niçin dikilir hangi renktir evrenin sınır çiti
Alınabilir mi
Sınırsızlığın sonsuzluğa limiti
Erişir mi aklın sınırsız evrilişi
Zapturapttan çekip çıkarmaya alevden ateşi?

Aralık 2014 Narlıdere/İZMİR

MENGENE

Dışım da yırtık dünya
Ayazı ilikliyor bileklerime
Ellerimde kara iklim gölgesi
Sırtımda yüklü sürtük evren
İçimde arsız bir mengene
Mengene ki iki eli ince sicim
İçten dışa, önden maziye
Sıkıyor, sıkıyor deme gitsin.
Sonra bir çakal sürüsü sahalarda
Etek boyunda mahrem utancı
Kurşununda onaylı bir yamyam
Omurgamsa ağıt kalabalığı
Varlığım biçiminde boğuluyor
Ve tokmak kuyruğunda ramazan davulcusu
İnsanlığımı kalesinden vuruyor.

Sonra boyun eğen fil didişmesi
Yine bomba sürüsü bir gece
Koynumda tezgâh kuruyor.

Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

KÖRFEZİ İÇEN KADIN

Gitme bunalımlı öykünle
Yalnızlığın kalabalık duraklarına
Kal benimle bu gece burada
Bakışlarımda saçlarını tararım
Türkülerde okşarım yanaklarını
Ellerini tutarım sessiz bir çingirakla.

Bir resim çizeriz gecenin tuvaline
Adına “körfezi içen kadın” deriz
Saçlarında her tel bir nehir
Yüzü ay ilkini, gece mahremi
Parmak uçları yeni bir aşk yorgunu
Tebessümü Zührey’e sarı uyum
Dişiliği zemheri gecesinde çoğul pınar
Şiirinde Lotusa ilişen dizeler.

Kal sarı yıldıza inat benimle
Resmi asarız bu gecenin yüzüne
Körfezi içen kadın işte burada deriz
Bileklerine yelken, sözlerine birer filika
Asarız oldu olacak eleğini duvara
Bir kervan misali düşlerimiz ardı sıra
İlerleriz gece boyu seninle
Suyu usulca çözeriz yüreğine
Bir kez, bir kez daha sevişmeleri
Salarız gitsin, Venüs’ün ritmine...

Şubat 2014 Narlıdere/İZMİR

TEN KOKUSU

Aklı evvel işte harlamak işi bu kızıl ateşi
İbiği kırmızı yine koyu kırmızı
Ten kokusu, besliyor ten kokusu, yine düşlem bitişi
Ana çığlığı en acısı göğü çözen
Gözyaşından çizelge, çocuklar asılı, insan işi
Ve perçin perçin üstüne biçimim
Her acı bir acıdan daha yalnız
Gölge huzursuz sarı yıldız kadar
Mermi mahareti çağlara fildişi
Kesintisiz, çıglık hükmü geçerli semaya
Göz ağıp göğşe şöyle
Bu çıglık bitimsiz, neden bulutsuz gölge inişi,
Alışmış olmak mı ten kokusuna
Olmuşluğa meneviş mi saymak çığlığı
Ölmeler mi rüstik işi ana dizinden
Kösnül meşkların direnci mi?
Çağsıl doğuma uçkur çözmeven.

Ten kokusu kırarken bileklerimi
Dile vurmak bile yük hani
İnsan mı insanlık eşiğini geçmeyen.

Eki 2014 Narlıdere/İZMİR

VARSAYIMSAL YARGI

Varlıklı bir aklın sancağında asılıyım
Ne güvertem benimle bana rağmen
Ne omurgam işlevsel
Ne de dümen suyunda seferim
Hormonal bir döngüde kenar süsü işlemekteyim
Dahası bir kırlangıç yuvası yavrusuz
İşte ben bütünümle gök dağı üstündeyim.
Naif karışımın salıncaklar kurar göğsünüze
Çağrışımlar toplar asarım kış gönderime
Bakma sevmekten yana nal topladığıma
Şu karinasız gemiye okyanuslar sevdirmekteyim.
Gök boşluğu asılı kaldıkça nesnel geometride
Kurgusal döngüden gebeliğimi sona erdirmekteyim.
Cımbız mahareti parmaklarım eylemsel
Bir kıl misali akne ortasından iç çekmekteyim.

Sonra arıyor bir gerçek duracağı yerini
Sergene koysam beğenmez, pabucum eskiyor
Sentetik bir ikilemi kozasında beslemekteyim.
Boşa yüzmek düzensizlik bu zamansal tünelde
İçime düşüyorum, bir kayak çekiyorum yine küçük
Yeniden gemi oluyorum, bazen de sintinem kallavi
Varsayımsal yargının önünde dörde bölünmekteyim.

Tem 2015 Sahilevleri/İZMİR

POSTMODERN DEMOKRAT

İncelikli tahakkümler kadehlerde enfes
Zihni nöbete yazılmış mihri erden
İçmekmiş keyifli
Yönetmekmiş kendi kendini
Demokrasiymiş pes doğrusu pes!
Aklımız kusurlu mülteci kılığında tacir
Bir sonra bir sonra daha, yine yeni eskiler
Koy bir ince tahakküm daha zemzem taşıyla
Sam emminin insani yardım partisinden olsun
Bağlamından çözükle söz bukleleri sırası mı, Hüseyin?
Biz bizim için baş koyduğumuz yolda düzülelim
Ne yol görelim ne sırat olsun geçilecek
Ne de mülteci çocuk sinekle aynı kafilende yolcu
Yeter ki andımız, postmodern demokrat olsun.
Bakma sen eskiye yeniye, ölmüşe, kalmışa
Durmaz ki yerinde en olmadık yerlerim
Enfes şeyler olacak, zihnimiz kirada bugün
Bahşişimizi takiye kutusuna atalım, Takyettin...

Aralık 2016 Narlıdere/İZMİR

SÖZCÜKLER

Sözcükler, sözcükler
Haykırıyor girilmezliğini
Yağmur ormanları gibi çetrefil
Haremler kadar içine örtük
Ellediğim terimler güneşle aşına değil
Göstermiyor güne üryan yüzünü kavramlar
Ve belleğim sığmıyor düşlerime
İçlendikçe dilimde köz
Değdikçe tenime ağırlığı
Bu kadar da hırçın yüzülmez ki yüz.

Sözcükler
Uysallaşsa, gülümsese, titretse bam telimi bir kez
Sen oluyorsun o zaman bir sonraki deniz
Örtüyorsun buğulu gökyüzüyle yüzünü.
Direniyorsun teninde zırhtan umutsuzluk
Gözlerin martı kanatlarında zümrüt.

Sözcükler, sözcükler
Zihnin denklemi örüntüler
Aynı söylemi diriltmek, ayrı sözlerle
Mırıltının tenle sevişmesi kadar yüzgöz.

Ağustos 2014 Narlıdere

YİTİK GEZGİNLER

Yitik kürenin primitif gezginleriydik
Akranları arasında en ağır misafiri ideallerimizin
Diyoben'in feneri ile aramaklıyız kendimizi ak günlerde
Vurduğumuz yol konuştuğumuz konak akıllar peyki
Farkına ermeden ateşli devrimciydik, ülkücüydük
Sıradandı aşklar, küçümsenirdi doğal insanlık halleri
Saymıyorduk kendimizden ideale eğilmeyen çömezleri
Pek azımız ayırımsardı rüzgârın esinti yönünü
Kavramlar vurulur, diriltilir, kurulurdu insan ötesine
Aşklar unutulur direniş birlikteliği, tek yürek kurulur
Saltık iremler serilirdi, memleket severler önüne
Biz hep aynıydık, sırtımız yere gelmeden önce
Oysa insandı nerede olursa, insan olmanın halleri
Sevmekti, birlikti, direnişin, devrimin ilkeleri
İşte biz hala nasırlı kürenin yitik gezginleri
Aynıydık, aynıyız, sevgimiz sırtından vurulmadan önce.

Ekim 2017 Narlıdere/İzmir

YANGIN

Ateş içi kıvılcım, zincirleme
Sarı sıcak ortası elzem bu kürenin
Bir yangın içten içe çılgık ürküten
Her cehil tutam tutam hibrit ekledikçe
Alevler, alevlerle el ele
Odunu, kömürü, çırası, insan teninden.

Çılgıklar şemsiye açıyor göğe
Maviliğin hışmına gölge üreten
Fişekler diziliyor mayonlara
Çağcıl bilince katmer olsun diye.
Bakma öyle yüce tahakkümle
Rastgele mayalanmaz bu öyküler
Güncel bir nasırın kökünde merdiven
Ne vurulan masum ne vuran bir zalim
Emperyalist bir auradır tüten
Helal kurşun kula kelepir
Su toprak hava gibi
Cennet işgalcileri tüfeğinden.

Ekim 2014 Narlıdere/İZMİR

KÖYLÜ KIZI

Saklanırdın sen göklerde
Ben tutup rüzgâra pusu kurardım
Sense rüzgârı ıslardın ellerinde.
Kaygısızdı gözlerinde ışıltı
Saçların tüterdi korkusuz
Hürlüğe yürürdün olabildiğince
Gülüşün bir kısrak kadar kösnül
Üretkendi bütün coğrafyan
Çukurova kadar güre
Sündiken kadar çam kokulu.

Şimdi göz ferinde yarın aksak
Ellerinse eski ellerini gizler
Noksan süzülür eteklerin
Aşk esiri kertmesi saçların
Ayrılığı konuşlandıran yalnızlık gibi taze
Korku kadar yükte ağır
İçilmiş bir kadehte kırılın da
Hesap pusulasında noksansın.

Düşlerin ergenlik düşlerin değil
Gülüşünse pek bir değişmiş
Ne benim tanıdığım köylü kızıdır
Ne de içine düşen düşlerin aşına
Kurgusal konuk yüzünde ay krateri
Coğrafyansa elif gölgesinde
Üretkenliğin artalan becerisi
Dışiliğin kin, hınç işçisi belli
En bilindik çağsıl çerçevede.

Anlar yüzüyorum gözlerinden
Değişim, dönüşüm, gelişim geniş zaman
Öykülerin en sunturlusu, sustalı bahane
Saçların hınçlanır çağcıl düşe an be an
Zemin altında allı yeşilli güllü
Zifiri mi zifiri dipsiz alavere
Anlar yüzüyorum gözlerinden
Arabistan düşüyor her an.

Kasım 2014 Narlıdere/İZMİR

KÜLLENEN ANKA

İçtenlikli durumlar işte bunlar, gelir geçer
Şakül kadar tarafsız, sarkaç kadar salınımlı
Anka kanatlarından gözlerime masalsı bakışı
Çocukluğuma düşmüş ağır küsülmüşlükler
Sonrası noksanlığın bütünlüğe teğet aldanışı.

Zihnimin bin yerine kazıdım çocukluğumu
Sakladım utangaç küskünlüğümü senden, ondan
Sonra güvercin ellerimle bir misketi sevdim
Tutup kendimi sevdim, tahta kamyonum gibi sevdim
Büyümek hemencik, ne masalımsı, ne ıraksı düşlem
Sündiken masalına gök mavisi saflık giyerdim.

Gözlerimi araladım da çocukluğumdan
Dostluğun ayrıldığı kagir apartmanlardı adı duvar
Her katı bir ayrılığın dostluğa vurduğu günah
Kirenliğe atılmış bir misket yalnızlığı içimde
Masallar, güvercin eller ve zihnimde küllenen Anka
Büyüdüğümünden döndüm arkamı ahşap atıma
Bir kez, bir kez daha küstüm iyi mi çocukluğuma.

Varalım mı doğduğum günlere yalın yapıldak
Anamın yalan katılmamış katmerlerini özledim.
Belleğimde toynak izleri, değdikçe tenime
Çocuk olmaktır küsülmüşlük, çocukluğumu sevdim
Kurulmamış merdivenler, ikişer tırmanmayı özledim.

Haz 2015 Kızılörüklü/MİHALIÇÇIK

ŞİİR DİLİ

Tutkunuyum şiir dilinin
Karnıyarık bir evren çekiyor altıma
Tahterevalli örneği
İnip kalkıyorum
Yerçekimi dışında bir boşlukta
Sıfır konumundayım, saf denge, hilesiz
Ne varım ne yoğum
Böğrüme oturmuş kontes gibi
Etek uçları dolaşüyor avuçlarımda.

Nisan 2015 Narlıdere/İZMİR

Bir Damla Suda Halkalar

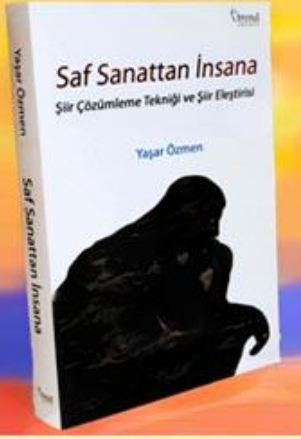
Yaşar Özmen

Saf Sanattan İnsana

Şiir Çözümleme Tekniği ve Şiir Eleştirisi

Yaşar Özmen

İNGELEM-İNGE-İNGELEM

Yaşar Özmen

(Denemeler-1)

Vedat Günyel İK. Deneme Yarışması
Seçici Kurul Üzel Özgü

ISBN 978610-000-1555-2

e-Kitap, 2. Sayısal Sürüm, Mart 2021

ŞİİR/SANAT ÇÖZÜMLEMESİ

Yaşar Özmen

(Denemeler-2)

Sayısal Kitap

Homerus Kültürel Ödülleri 2020 Bir Şiir İnceleme
yarışmasında dereceye giren şiir çözümlemesi, bu
kitaba alınmıştır.

2. Sayısal Sürüm Mart 2021

Umut Bekler Bizi

Yaşar Özmen

Şiir-Resim-Fotograf

Görsel-Sayısal Şiir Kitabı

Saklılar, bir denizden gururlanmışlar islanımları, içimdeki her
Adımıyla kilitleniye gürleten, telimlerin kim vurduysa günün
Günümüzde kara kaplı sular ruhları, ağır dilleri deşilene giren
Kurultu gürleten, aykırıların dağın bu, umut bekler bizi...

SANATSAL DENEMELER

(DENEMELER-3)

Yaşar Özmen

Ne anlaşılmış ne anlaşılmış ne anlaşılmış
Ne anlaşılmış ne anlaşılmış ne anlaşılmış
Yokluk, kavunlar, gülmüşler, gülmüş
Bilinçin argüü dalgası
Deneyimler, argüü gülmüşler
Bir yemekte içinde şiki bağış kurmak
Diyarlar, kavunlar, gülmüşler
Aldırılmaz, verilebilir
Yalnızlık, kavunlar, gülmüşler
Aldırılmaz, verilebilir
Aldırılmaz, verilebilir

ŞİİR SARNICI (E-DERGİ) KAPAK GÖRSELLERİ

Şiir Dili

Tutkunuyum şiir dilinin
Karnıyarık bir evren çekiyor altıma
Tahterevalli örneği
İnip kalkıyorum
Yerçekimi dışında bir boşlukta
Sıfır konumundayım, saf denge, hilesiz
Ne varım ne yoğum
Böğrüne oturmuş kontes gibi
Etek uçları dolaşüyor avuçlarımda

Sayısal Sürüm-1

9 786056 775581